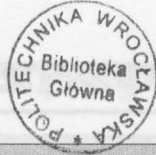

A 5474 II

DI.15

W numerze między innymi :

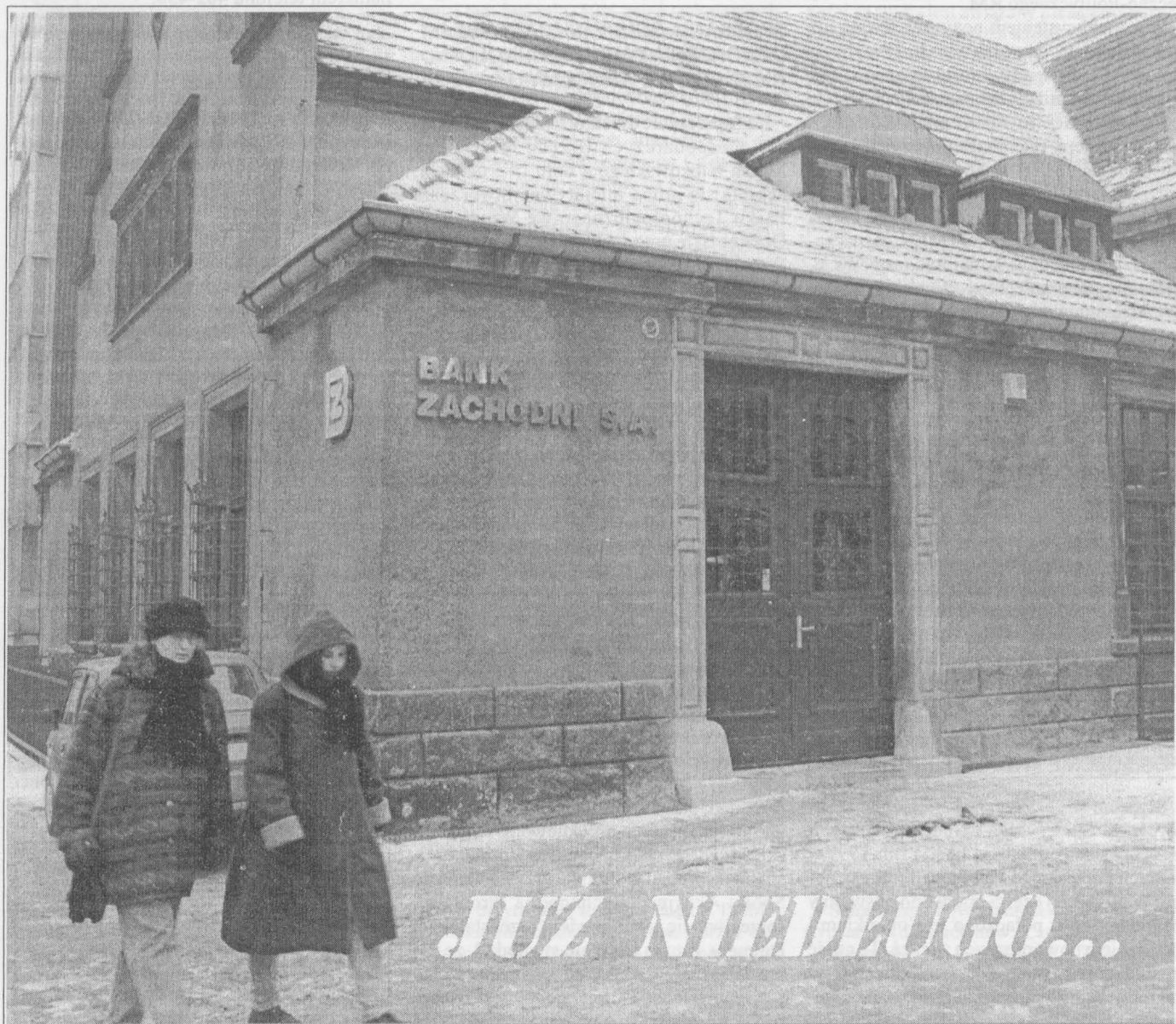
☐ PKZP s. 5	☐ Co tam w Oficynie Wydawniczej? s. 9
☐ Program FNP s. 6	☐ Konferencja Rektorów Uczelni Autonomicznych s. 10
☐ Prodziekan Zb. Kłos zaprasza w góry s. 8	☐ Komunikaty o rozmowach z Zarządem KUSS s. 11

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 86

1-15 lutego 1997

JUŻ NIEDEŁUGO...

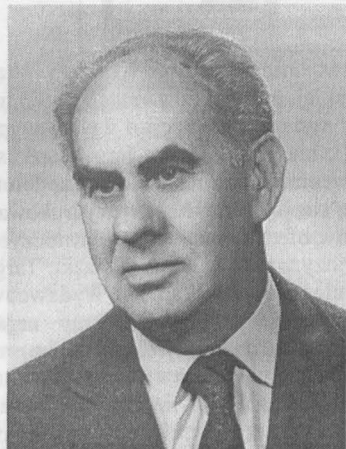
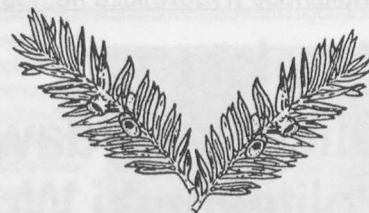
fol. Krzysztof Mazur

...będziemy mieli bank o wyciągnięcie ręki.

Bankowy temat poruszamy także w artykule na stronie 4.

Wspomnienie

WŁADYSŁAW CZUBA

Dnia 31 stycznia zmarł Profesor Władysław Czuba.

Ileż to rozmawiam z młodymi ludźmi, zwłaszcza tymi, którzy starają się o przyjęcie na naszą uczelnię, zawsze i nieodmiennie odnoszę wrażenie, że wstydy się oni swoich życiorysów. A ich życiorysy są przecie takie, o jakich jedynie mogą marzyć ich rówieśnicy z wielu krajów i narodów świata, to znaczy: zwyczajne życie, zwyczajna nauka, zwyczajna praca...

Zatem pocieszam ich jak umiem. Powiadam, że nie ma niczego złego w takich życiorysach. Świadczą one bowiem dobrze o czasach, w których żyją. Świadczą, że nie są to czasy najgorsze.

Jakże zawiła i trudna była droga życiowa naszego Drogiego Profesora. Urodził się 10 czerwca 1924 roku w Andrychowie, u podnóża Beskidów. Jego rodzice, Franciszka i Alojzy, według oficjalnego kwestionariusza Władysława Czuby – kandydata na studia, byli rolnikami „małorolnymi”, bo jakie szanse przyjęcia na studia miałby syn legionisty i bohatera wojny 1920 roku, odznaczonego dwukrotnie Krzyżem Walecznych? Ojciec Profesora, student prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, wcielony w 1914 roku do wojska, w szeregach armii austriackiej, potem w Legionach i Wojsku Polskim, brał udział w kampaniach I wojny światowej i obronie odzyskanej niepodległości. Nie wrócił już na studia. Został zawodowym oficerem, a po przejściu w stan spoczynku parał się działalnością gospodarczą.

Władysław Czuba ukończył szkołę powszechną w Andrychowie w 1936 roku. Po jej ukończeniu, rodzice oddali Go do gimnazjum z internatem, prowadzonego przez o.o. Karmelitów w Wadowicach, gdzie uczył się i mieszkał do wybuchu drugiej wojny światowej, kończąc trzy klasy.

Po wkroczeniu armii niemieckiej na teren Polski, obszary na zachód od Skawy zostały włączone do Rzeszy, a Polaków tam mieszkających obowiązywały prawa mniejszości narodowych, co oznaczało, między innymi, brak możliwości kształcenia się i obowiązek pracy od 15 roku życia.

Ojciec Profesora został ponownie zmobilizowany do wojska, a w wyniku zawieruchy wojennej znalazł się w Rumunii i spędził resztę wojny internowany w oflagu, a 15-letni wówczas Władysław Czuba przerwał naukę i rozpoczął pracę zarobkową w Bielsku. W związku z rozbudową przemysłu zbrojeniowego, został następnie skierowany przez niemiecki urząd pracy do przymusowej niewolniczej pracy w sławetnej IG Farben Industrie przy budowie zakładów w Oświęcimiu. Znalazł się tam w gronie młodych ludzi niemal z całej podbitej Europy. Na okres kilku miesięcy został wywieziony do filii koncernu w Dreźnie, gdzie spędził kilka miesięcy w roli człowieka z literą „P” na drelichu. W tym czasie rodzina Czubów została pozbawiona domu i firmy, którą przejął Niemiec przybyły z Breslau (obecnie Wrocław). Matkę i młodszego brata przycgarnęła rodzina.

Natychmiast po zakończeniu działań wojennych, Profesor Władysław Czuba uzupełnił swoje wykształcenie kończąc IV klasę Gimnazjum w Wadowicach. Świadectwo dojrzałości uzyskał w dniu 17 VI 1947 roku w Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych w Katowicach.

Po ukończeniu szkoły średniej, postanowił studiować chemię we Wrocławiu z uwagi na tradycje lwowskie i znany już wówczas wysoki poziom szkoły wrocławskiej. W 1947 roku, mimo pomyślnie zdanego egzaminu wstępnego, nie został przyjęty na studia. Po roku spędzonym na wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii, mimo dobrze zdanych egzaminów, dopiero na początku 1949 roku stał się studentem Oddziału Chemii Technicznej. Studia inżynierskie ukończył egzaminem dyplomowym w 1952 roku, co było warunkiem koniecznym ubiegania się o przyjęcie na studia magisterskie (obowiązywał wówczas system dwustopniowy). Po studiach odbył obowiązkową półroczną praktykę inżynierską w Oświęcimiu, traf chciał, że pracował przy uruchomieniu produkcji polichloroku winylu w tej samej hali, w której niegdyś pracował jako spawacz pod bacznym okiem okupanta. W latach 1952–1954 studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej, gdzie uzyskał stopień magistra nauk technicznych w zakresie technologii organicznej, specjalizując się w technologii związków azotowych, a konkretnie w technologii materiałów wybuchowych. Na ten temat napisał rozprawę magisterską pt. „Zależność własności materiału wybuchowego od jego składu i budowy”, której opiekunem był prof. Dionizy Smoleński. Pracę dyplomową bronił przed komisją, w skład której wchodziły takie znakomitości jak profesor Edwin Płażek (ówczesny dziekan wydziału) i profesor Dionizy Smoleński (ówczesny rektor Politechniki). N.b. egzamin inżynierski zdał przed profesorami Stanisławem Masiorem i Tadeuszem Rąbkim, innymi słowami naszej zacnej Alma Mater.

Pracę naukowo-dydaktyczną rozpoczął już na ostatnim roku studiów inżynierskich u profesora Tadeusza Rąbka. Od 1 grudnia 1952 roku do 31 października 1959 roku był kolejno: młodszym asystentem, asystentem, starszym asystentem, a później aspirantem. W 1959 roku odbyła się publicznej obrona rozprawy doktorskiej pod tytułem „Badania nad przegrupowaniem pochodnych podstawionych w pierścieniu 3-pirydylonitroaminy”, której promotorem był prof. Edwin Płażek.

1 listopada 1959 roku został mianowany na stanowisko adiunkta w Zakładzie Chemii Organicznej (u profesora Bobrańskiego), na Wydziale Farmacji Akademii Medycznej we Wrocławiu, gdzie pracował do roku 1967.

W latach 1962–63 był na stażu naukowym w Agriculture High School (Landbuwohoogesschool) w Wageningen (Holandia) u profesora H.J. den Hertoga w Laboratorium Chemii Organicznej, co było wówczas rzadkością. W tamtych czasach niewiele państw zachodnich prowadziło otwartą politykę wymiany naukowej z Polską. Do wyjątków zaliczała się Holandia, która zawsze bardzo życzliwie traktowała gości – uczonych z Polski. Pobyt ten zaowocował wieloletnią współpracą i przyjaźnią Profesora z holenderskimi kolegami, profesorami Hertogiem i Plaasem. W Holandii zapoznał się z nowoczesnymi metodami badawczymi, zwłaszcza z nieznanym wówczas w Polsce magnetycznym rezonansem jądrowym, co wykorzystał następnie w swojej pracy habilitacyjnej, którą przedstawił w roku 1964. Tematem rozprawy były „Badania nad podstawionymi pochodnymi 1,5-naftyrydyn”.

Po habilitacji urzekły Go perspektywy pracy na nowo powstającym Wydziale Chemicznym Politechniki Krakowskiej. W lutym 1967 roku został mianowany na stanowisko docenta w Katedrze Chemii Organicznej na tym wydziale. Na Politechnice Krakowskiej pracował do 1978 roku, pełniąc tam również funkcję Dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Organicznej. Był współorganizatorem Wydziału Chemii, a zwłaszcza organizował od podstaw bazę lokalową, materiałową i dydaktyczną Katedry Chemii Organicznej. Był seniorem budowy nowego gmachu chemii i zorgani-

zował Centralne Laboratorium Badawcze, wyposażone w unikalną, jak na owe czasy, aparaturę: chromatograf gazowy, spektrometr magnetycznego rezonansu jądrowego i pierwszy w kraju spektrometr mas.

Równocześnie, przez całe dziesięć lat (1968–78), na wniosek Ministra Obrony Narodowej, za zgodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, pełnił obowiązki wykładowcy w Wyższej Oficerskiej Szkole Wojsk Chemicznych w Krakowie.

10 stycznia 1974 roku decyzją Rady Państwa został Mu nadany tytuł profesora nadzwyczajnego i takie stanowisko objął w Politechnice Krakowskiej

15 lutego 1978 roku został skierowany decyzją Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki do pracy na Politechnice Wrocławskiej, która z powrotem stała się Jego macierzystą uczelnią i w której spędził już resztę swojego twórczego życia, stając na czele Zakładu Chemii Związków Aromatycznych w Instytucie Chemii Organicznej i Fizycznej, którym kierował aż do zasłużonej emerytury. Pełnił także funkcję kierownika Laboratorium Dydaktycznego Chemii Organicznej i Ogólnej, a od 1 września 1981 aż do 31 sierpnia 1987 (przez dwie kadencje) był Prodziekanem Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej – swojego macierzystego wydziału.

24 lutego 1983 roku Rada Państwa nadała Mu tytuł profesora zwyczajnego.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1979) i Medalem 40-lecia (1985), wyróżniony Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Politechnik Wrocławskiej, Medalem Zasłużonego dla obronności kraju, tytułem Zasłużonego Nauczyciela Polski Ludowej, dwiema prestiżowymi nagrodami Polskiego Towarzystwa Chemicznego, i innymi. Wielokrotnie nagradzany przez Ministra, rektorów i dziekanów.

Dnia 11 marca 1994 roku przeszedł na zasłużoną emeryturę.

W czasie emerytury kontynuował działalność naukową, publikując, jak to się sam wyrażał, remanenty. Ponadto, brał udział w życiu naukowym w różnej formie. Pisywał recenzje i był w trakcie pisania monografii. Niestety choroba, a następnie śmierć nie pozwoliła Mu dokończyć dzieła.

Na dorobek naukowy Profesora składa się ponad 120 prac oryginalnych,

kilkanaście patentów i kilka wdrożeń. Profesor miał wielu uczniów. Pod Jego opieką obroniono ponad 30 prac magisterskich, około 10 prac doktorskich, a dwie osoby uzyskały habilitacje. Był współautorem dwóch podręczników akademickich, z których jeden pt. „Fizykochemiczne metody badań struktur związków organicznych” – pierwszy z tej dziedziny napisany w kraju – był wielokrotnie wznawiany.

Zainteresowania naukowe Profesora koncentrowały się na chemii związków heterocyklicznych, a zwłaszcza na chemii pirydyny, naftyrydyny, chinoliny i chinaksaliny. Badał niezwykłą reakcję przegrupowania pierścieniowego tych związków. Opracował wiele metod ich syntezy. Zajmował się również spektroskopią molekularną, a zwłaszcza spektrometrią mas. Opracował przemysłową metodę ciągłej produkcji chlorku dichloroacetylu. Jego najbardziej znane na świecie prace dotyczą niezwyklej reakcji dimetylosulfotlenku, cenionego rozpuszczalnika organicznego, z tak zwanymi N-H kwasami, do których można zaliczyć również peptydy i białka. Te właśnie prace były najczęściej cytowanymi pracami Profesora.

Był Członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Królewskiego Holenderskiego Towarzystwa Chemicznego.

Jego pasją było ponadto zbieractwo minerałów i kamieni ozdobnych, a także związana z tym turystyka.

Był człowiekiem niezwyklej skromności, bardzo spokojnym i życzliwym, zwłaszcza studentom. Nikt nigdy nie widział, żeby Profesor podnosił głos w dyskusji lub był poirytowany. Zawsze cierpliwie starał się przedstawiać swoje racje, ale nie upierał się przy nich, jeśli nie mógł o nich przekonać swego rozmówcy. Nawet wówczas, gdy dysponował niezbitymi argumentami.

Takim pozostanie w naszej pamięci. Skromny, życzliwy ludziom, spokojny, zrównoważony Człowiek, na którego Przyjaźń można było niezawodnie liczyć.

Osierocił żonę Alinę, syna Stanisława i trzyletniego wnuka.

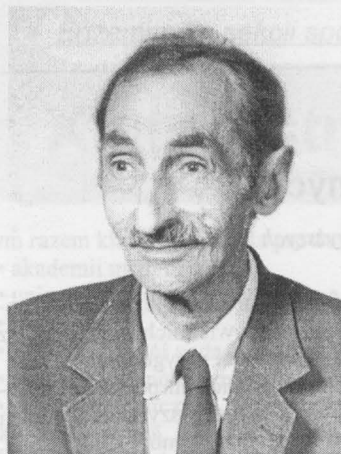
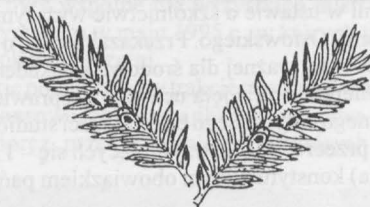
Zbrano na podstawie strzępków materiałów archiwalnych Politechniki Wrocławskiej, wyciągnięto z pamięci znacznych kolegów Profesora, moich własnych wspomnień i rozmów z Rodziną Profesora.

Wrocław, 10.02.1997 r.

Miroslaw Soroka

Wspomnienie

MIKOŁAJ MARCZUK

Do kraju powrócił w 1946 roku podejmując pracę w Zarządzie Miejskim w Stargardzie Szczecińskim. W 1949 roku przeniósł się do Szczecina i rozpoczął pracę w szkolnictwie wyższym w Szkole Inżynierskiej w Szczecinie, pełniąc tam też funkcję pro-

13 stycznia 1997 r. zmarł we Wrocławiu doc.dr inż. **MIKOŁAJ MARCZUK**, emerytowany nauczyciel akademicki Politechniki Wrocławskiej.

Urodził się dnia 6 lipca 1914 roku w Warszawie. Studia wyższe ukończył na Wydziale Budownictwa Politechniki Lwowskiej. Pracę zawodową rozpoczął przed wojną w firmie budowlanej G.Nowicki w Brześciu nad Bugiem. Podczas wojny został wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec.

dziekana Wydziału Budownictwa. W 1953 roku przenosi się do Wrocławia i wiąże na trwałe z Politechniką Wrocławską.

Był wieloletnim Prodziekanem Wydziału Inżynierii Sanitarnej, wieloletnim Kierownikiem Katedry i Zakładu Instalacji Sanitarnych, a przede wszystkim wykładowcą, wybitnym specjalistą i autorytetem z zakresu instalacji sanitarnych, autorem licznych podręczników i publikacji naukowych.

Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej, Złotą Honorową Odznaką PZITS oraz wieloma odznaczeniami zawodowymi. Wyróżniony licznymi nagrodami w resortach szkolnictwa wyższego i budownictwa.

W 1984 roku, w wieku 70 lat, przeszedł na emeryturę. Było to jednak tylko formalne rozejście się z uczelnią. W miarę swoich sił pracował dalej, utrzymywał ścisły kontakt z najbliższym środowiskiem pracy, służył mu zawsze pomocą i doświadczeniem.

Odszedł od nas Człowiek prawy, szlachetny, bardzo skromny, Wychowawca wielu покоleń studentów, inżynierów i pracowników naukowych, Nauczyciel Akademicki o wielkiej osobowości.

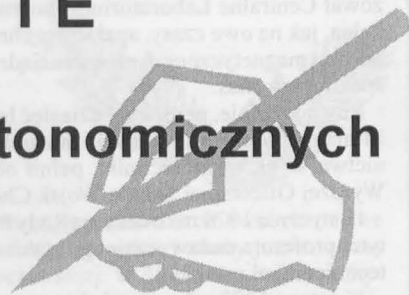
Koledzy

SPRAWOZDANIE

z posiedzenia

Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych

na Uniwersytecie Warszawskim
w dniu 31.01.1997

1. Po zatwierdzeniu porządku obrad przez zebranych, Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Aleksander Koj, przedstawił projekt powołania szerszej reprezentacji środowisk akademickich w postaci Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) oraz zaproponował, by przedmiotem dyskusji były dwa warianty regulaminu KRASP: I – projekt struktury dwustopniowej, II – projekt federacji. Dyskusja wykazała jednogłośność członków Konferencji odnośnie potrzeby utworzenia KRASP. Jednocześnie, w związku z rozbieżnością stanowisk w sprawie optymalnej struktury organizacyjnej KRASP – część rektorów opowiedziała się za projektem struktury dwustopniowej, część za projektem federacyjnym – postanowiono powołać komisję d/s opracowania regulaminu KRASP w składzie:

- Prof. dr hab. Aleksander Koj – Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, Koordynator Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych,
- Prof. dr hab. Mirosław Handke – Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej, Przewodniczący Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych,
- Prof. dr hab. Janina Józwiak – Rektor Szkoły Głównej Handlowej,
- Prof. dr hab. Kazimierz Kosiniak-Kamysz – Rektor Akademii Rolniczej, Kraków,
- Prof. dr hab. Zdzisław Kleinrok – Rektor Akademii Medycznej, Lublin.

Podstawa prac komisji będą dwa warianty regulaminu KRASP, przygotowane przez prof. Aleksandra Koję.

2. Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego poinformował o pracach nad zmianami w ustawie o szkolnictwie wyższym, prowadzonych przez zespół prof. Osiewskiego. Przekazał prośbę o kierowanie do zespołu inicjatyw w tej ważnej dla środowiska akademickiego sprawie.

3. Konferencja przyjęła uchwałę w sprawie projektu zapisu konstytucyjnego dotyczącego bezpłatności studiów (wynik głosowania: za – 29, przeciw – 0, wstrzymujących się – 1). W uchwale wskazano, że: (a) konstytucyjnym obowiązkiem państwa jest zapewnienie

ogólnej dostępności studiów oraz stworzenie równości szans edukacyjnych dla młodzieży, (b) proponowany zapis konstytucyjny o bezpłatnej nauce we wszystkich szkołach publicznych jest nieprecyzyjny, (c) zapis ten należy pominąć i pozostawić regulacji ustawowej opracowanie optymalnych dróg dla powszechnej dostępności do studiów wyższych w Polsce. Konferencja udzieliła pełnomocnictw rektorom: prof. Włodzimierzowi Siwińskiemu i prof. Mirosławowi Handke do upowszechnienia treści powyższej uchwały i odbycia spotkania z przedstawicielami Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego, celem zapoznania ich z merytorycznymi argumentami, leżącymi u podstaw uchwały.

4. Konferencja sformułowała stanowisko w sprawie zwiększenia dotacji budżetowej na inwestycje w szkołach wyższych (wynik głosowania: za – 30, brak głosów przeciw i wstrzymujących się). W szczególności Konferencja wskazała na fakt dekapitalizacji majątku trwałego większości uczelni państwowych, niskie wynagrodzenia nauczycieli akademickich oraz złe warunki lokalowe i przestarzałą infrastrukturę techniczną. Zebrani rektorzy zwrócili się z apelem do Rządu i Parlamentu o wydatne zwiększenie nakładów inwestycyjnych na szkoły w budżecie państwa na najbliższe lata.

5. Zebrani rektorzy jednogłośnie przyjęli uchwałę w sprawie jubileuszu odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wskazano, że jubileusz powinien być świętem nauki polskiej i całego szkolnictwa wyższego, a także poparto starania UJ o rozbudowę tej najstarszej polskiej uczelni.

6. Po zakończeniu posiedzenia Konferencji odbyło się spotkanie z dziennikarzami, w trakcie którego prof. Aleksander Koj, prof. Włodzimierz Siwiński i prof. Mirosław Handke przedstawili wyniki obrad, ze szczególnym podkreśleniem potrzeby zmian zapisu konstytucyjnego dotyczącego bezpłatności studiów.

Opracował:

Dr hab. Zbigniew Hockuba
Sekretarz

Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich

Stanowisko

Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych

w sprawie zwiększenia dotacji budżetowych na inwestycje w szkołach wyższych

Utrzymujące się od kilku lat niezwykle niskie nakłady budżetowe na szkolnictwo wyższe przy jednoczesnym znacznym wzroście liczby studentów doprowadziły do odpływu części kadry, obniżeniu poziomu nauczania oraz postępującej dekapitalizacji majątku trwałego większości państwowych uczelni. Ubiegłoroczna podwyżka płac nauczycieli akademickich, jakkolwiek niewystarczająca w stosunku do potrzeb, została przyjęta jako pierwszy krok w kierunku realizacji uchwały Sejmu RP w sprawie przeznaczenia 2% produktu krajowego brutto na szkolnictwo wyższe. Niestety budżet na rok 1997 wskazuje, iż te działania Rządu nie są kontynuowane. Oprócz płac drugą zasadniczą barierą funkcjonowania i rozwoju uczelni są wa-

runki lokalowe i przestarzała infrastruktura techniczna. Wiele pomieszczeń dydaktycznych nie spełnia odpowiednich wymogów, a z konieczności są one użytkowane przez 7 dni w tygodniu.

Dalszy wzrost liczby kształconych na odpowiednim poziomie studentów wymaga inwestycji i kubaturowych, przede wszystkim w postaci budynków naukowo-dydaktycznych, a także domów studenckich. Zwracamy się z apelem do Rządu i Parlamentu o wydatne zwiększenie w budżecie na najbliższe lata nakładów inwestycyjnych na szkoły wyższe.

Warszawa, 30 stycznia 1997 r

Prof. dr Aleksander Koj
Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego

Stanowisko

Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych

w sprawie jubileuszu odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego

Za trzy lata przypada jubileusz 600-lecia odnowienia Akademii Krakowskiej, która dała początek polskim szkołom wyższym, Zgodnie z tradycją planowane obchody obejmą rozmaite uroczystości, konferencje naukowe, publikacje i imprezy kulturalne. Jubileusz powinien stać się świętem dla polskiej nauki i szkolnictwa wyższego, okazją dla przypomnienia społeczeństwu i Rządowi RP o zasługach i potrzebach środowiska akademickiego w całym kraju. Konferen-

cja Rektorów Uczelni Autonomicznych wyraża gotowość uczestniczenia innych polskich szkół wyższych w obchodach jubileuszowych Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz popiera starania władz UJ o rozbudowę najstarszej polskiej uczelni.

Warszawa, 30 stycznia 1997 r

Prof. dr Aleksander Koj
Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego

Stanowisko

Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych

w sprawie projektu zapisu konstytucyjnego dotyczącego bezpłatności studiów

Zebrani rektorzy są zdania, iż konstytucyjnym obowiązkiem państwa jest zapewnienie ogólnej dostępności studiów oraz stworzenie równości szans edukacyjnych dla młodzieży. Można to osiągnąć poprzez odpowiedni system stypendialny i podatkowy oraz stosowne do potrzeb i wyników dotowanie uczelni państwowych. Obecny model finansowania edukacji nie pozwala uczelniom na stworzenie właściwych warunków kształcenia dla coraz liczniejszej rzeszy studentów.

Proponowany zapis konstytucyjny o bezpłatnej nauce we wszystkich szkołach publicznych oraz częściowej odpłatności za świad-

czenia publicznych szkół wyższych jest nieprecyzyjny, zdejmuje z władz państwowych odpowiedzialność za poszukiwanie nowych rozwiązań systemowych i stwarza niebezpieczeństwo utrwalenia istniejącej obecnie sytuacji. Naszym zdaniem należy ten zapis pominąć i pozostawić regulacji ustawowej opracowanie optymalnych dróg dla powszechnej dostępności do studiów wyższych w Polsce.

Warszawa, 30 stycznia 1997 r.

w imieniu Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych
Prof. dr Aleksander Koj
Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego

Miesięcznik Zarządu Głównego AZS „Akademicki Przegląd Sportowy” nr 12/96 podsumował XVIII Mistrzostwa Szkół Wyższych 1995/96. Jest to impreza odbywająca się od początku lat sześćdziesiątych, jedna z najważniejszych w działalności sekcji sportowych klubów uczelnianych AZS.

W ostatnich mistrzostwach wzięli udział reprezentanci 75 uczelni.

Największą imprezą były wspólne dla wszystkich mistrzostwa lekkoatletyczne w Białymstoku w maju 1995 r., w których wystartowało prawie 1000 osób z 50 uczelni.

Główne problemy, jakie pojawiły się w trakcie mistrzostw, to oczywiście ograniczenia finansowe, zbyt mała dbałość o oprawę propagandową niektórych imprez, przekazywanie (na niektórych uczel-

Egzamin dla sekcji sportowych klubów uczelnianych AZS.

XVIII Mistrzostwa Szkół Wyższych 1995/96

Tym razem klasyfikacja była prowadzona w sześciu grupach:

- akademii medycznych,
- uniwersytetów,
- politechnik,
- wyższych szkół pedagogicznych i filii uniwersytetów,
- akademii ekonomicznych,
- akademii rolniczych, wyższych szkół inżynierskich, wyższych szkół muzycznych, filii politechnik.

Niestety nie udało się próba szerszego włączenia do Mistrzostw akademii wychowania fizycznego.

Ogółem w zawodach wzięło udział 700 zespołów uczelnianych. W zależności od typu uczelni rozgrywki toczyły się w 11 lub 12 dyscyplinach. Odbyło się 70 imprez, startowało prawie 700 studentów - sportowców.

niach) przez AZS obowiązków organizacyjnych w ręce trenerów i SWFiS oraz sprawy regulaminowe.

19 października 1996 podczas Centralnej Inauguracji Sportowego Roku Akademickiego 1996/97 w Gdańsku wręczono puchary i pamiątkowe dyplomy przedstawicielom poszczególnych uczelni.

Odnotowujemy wyniki uczelni wrocławskich: Akademia Medyczna – VIII miejsce, Uniwersytet Wrocławski – IX miejsce, Politechnika Wrocławska – VI miejsce, Akademia Ekonomiczna – I miejsce (!) Akademia Rolnicza – X miejsce.

W kategorii Politechnik I miejsce zajął Gdańsk, II – Gliwice, III – AGH (Kraków), IV – Warszawa, V – Łódź. Klasyfikacją objęto 14 uczelni technicznych.

Za najbardziej usportowioną uczelnię w Polsce uznano Uniwersytet Łódzki.

NA WYDZIAŁACH**INFORMATYKA I ZARZĄDZANIE**

Rada Wydziału na posiedzeniu w dniu 26 listopada 1996

- nadała tytuł doktora nauk technicznych w dziedzinie informatyki mgr inż. Michałowi Woźniakowi za pracę „Podstawy komputerowego rozpoznania sterowanych łańcuchów Markowa z regułami eksperta i ciągiem uczącym – algorytmy i ich zastosowanie w diagnostyce medycznej”.

- Postanowiono wszcząć przewody doktorskie:

- mgr inż. Arkadiusza Majkowskiego na temat „Integracja schematów heterogenicznych baz danych w oparciu o obiektowy model danych”; promotor: prof. Zygmunt Mazur,

- mgr inż. Przemysława Kobyłańskiego na temat „Obliczeniowe problemy w zagadnieniu liniowego uporządkowania”; promotor: prof. Stefan Chanas.

RW postanowiła przyznać mgr inż. P.Kobyłańskiemu stypendium doktorskie.

- Omawiano tematykę prac dyplomowych. Pani prodziekan dr I.Dubielewicz zaproponowała ustalenia różnic między pracami dyplomowymi inżynierskimi i magisterskimi. Dziekan przypomniał, że tematy prac magisterskich winny być przedmiotem dyskusji na posiedzeniach rad instytutów.

- RW wybrała w skład Wydziałowej Komisji Wyborczej studentkę A.Wójcik.

- Nawiązując do przyjętych przez Senat PWr zasad rekrutacji ustalono zasady przyznawania dodatkowych punktów kandydatom na studia na Wydziale Informatyki i Zarządzania. Dla chętnych do studiowania na kierunku „Informatyka” będą to punkty Olimpiady Informatycznej, a na kierunku „Zarządzanie i Marketing” – za wejście do finału centralnego szczebla Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej.

Pani prodziekan I.Dubielewicz po uzgodnieniach z instytutami przedstawiła propozycje kierunków i specjalności, jakie zostaną zgłoszone do informatora o studiach w roku akad. 96/97.

Studia dzienne inżynierskie na specjalności inżynieria oprogramowania (kier. „Informatyka”) będą także w Legnicy, a studia dzienne magisterskie na specjalności zarządzanie przedsiębiorstwem (kier. „Zarządzanie i Marketing”) w Wałbrzychu.

Na posiedzeniu w dniu 17 grudnia Rada Wydziału

- podjęła decyzję o otwarciu przewodów doktorskich:

- mgr Grażyny Hołodnik-Janczury na temat „Estymacja kosztów tworzenia oprogramowania przy podejściu obiektowym; promotor: prof. Jacek Mercik,

- mgr inż. Essama Abdulaziza Sallama na temat „Sterowanie przepływem materiałów w przedsiębiorstwie przemysłu przetwórcze-

cd na str.15

Protest KUSS

Drugi tydzień trwają już rozmowy władz Uczelni z członkami Zarządu Konwentu Uczelnianego Samorządu Studentów. Ma to związek z akcją protestacyjną KUSS PWr podjętą 27 stycznia.

W celu poinformowania społeczności uczelnianej o stanie rozmów Strony przedstawiają go w formie komunikatów. JM Rektor pismem okólnym zwrócił się z prośbą do wszystkich jednostek administracyjnych PWr o podanie ich treści do wiadomości pracowników i studentów. Początkowo komunikaty dotyczyły strony proceduralnej.

W dniu 10 lutego ogłoszono ostatni, przed zamknięciem tego numeru „Pryzmatu” komunikat informujący o wynikach czwartego, odbytego w tym dniu spotkania.

Komunikat zawiera zapis stanowisk obu stron w odniesieniu do trzech postulatów.

Poniżej zamieszczamy kolejne komunikaty w porządku chronologicznym.

Wrocław, 3.02.97

KOMUNIKAT

przyjęty na pierwszym spotkaniu władz Uczelni z członkami Zarządu Konwentu Uczelnianego Samorządu Studenckiego w dniu 31 stycznia 1997 r.

W dniu 31 stycznia 1997 odbyło się spotkanie z udziałem następujących osób:

Prof. Andrzej Mulak, JM Rektor,
Prof. Jerzy Zdanowski, Prorektor ds. Nauki,
Dr Ludomir Jankowski, Prorektor ds. Ogólnych,
Prof. Lucjan Jacak, Prorektor ds. Nauczania,
Tomasz Bukowski, przewodniczący Zarządu KUSS,
Jacek Bąbka, wiceprzewodniczący Zarządu KUSS,
Stanisław Ruliński, członek Zarządu KUSS,
Adam Uhornicki, członek Zarządu KUSS.

Na spotkaniu:

1. Omówiono procedurę prowadzenia rozmów.
2. Zaproponowano harmonogram spotkań.
3. Wymieniono wstępne poglądy na temat diskutowanych spraw.

(podpisali)

Tomasz Bukowski,
prof. Andrzej Mulak

Wrocław, 4.02.97

KOMUNIKAT

przyjęty na drugim spotkaniu władz Uczelni z członkami Zarządu Konwentu Uczelnianego Samorządu Studenckiego w dniu 4 lutego 1997 r.

W dniu 4 lutego 1997 odbyło się spotkanie z udziałem następujących osób:

Prof. Andrzej Mulak, JM Rektor,
Prof. Jerzy Zdanowski, Prorektor ds. Nauki,
Dr Ludomir Jankowski, Prorektor ds. Ogólnych,
Tomasz Bukowski, przewodniczący Zarządu KUSS,
Jacek Bąbka, wiceprzewodniczący Zarządu KUSS,
Stanisław Ruliński, członek Zarządu KUSS,
Adam Uhornicki, członek Zarządu KUSS.

W związku z rozbieżnością dotyczącą programu dzisiejszego posiedzenia, strony ustaliły, iż na następnym posiedzeniu w dniu 7 lutego 1997 r. (piątek) będą dyskutowane postulaty: 4 i 8 zgłoszone przez władze Uczelni oraz 1 i 6 zgłoszone przez Zarząd KUSS.

(podpisali)

*Tomasz Bukowski,
prof. Andrzej Mulak*

Wrocław, 10.02.97

KOMUNIKAT

**przyjęty na czwartym spotkaniu władz Uczelni z członkami Zarządu
Konwentu Uczelnianego Samorządu Studenckiego
w dniu 10 lutego 1997 r.**

W dniu 10 lutego 1997 r. odbyło się spotkanie z udziałem następujących osób:

Prof. Andrzej Mulak, JM Rektor,
Prof. Jerzy Zdanowski, Prorektor ds. Nauki,
Dr Ludomir Jankowski, Prorektor ds. Ogólnych,
Prof. Lucjan Jacak, Prorektor ds. Nauczania,
Tomasz Bukowski, przewodniczący Zarządu KUSS,
Jacek Bąbka, wiceprzewodniczący Zarządu KUSS,
Stanisław Ruliński, członek Zarządu KUSS,
Adam Uhornicki, członek Zarządu KUSS.

Postulat nr 1:

spowodowanie zwrotu, wraz z odsetkami, kwot pobranych bezpodstawnie od reaktywowanych studentów, w terminie 7 dni.

Strony przedstawiły swoje stanowiska. Uzgodniono, że zgłoszone przez zainteresowanych studentów wnioski, w trybie przewidzianym przez Pisma Okólne 26/94 i 13/95 lub Zarządzenie Wewnętrzne 21/96 (obowiązujące w momencie wydania decyzji o opłacie), zostaną rozpatrzone z pełną wnikliwością. We wszystkich przypadkach naruszenia obowiązujących przepisów, wpłacone kwoty były i będą zwracane zainteresowanemu studentom.

Dotyychczasowe wnioski dotyczące żądań zwrotu pobranych kwot zostaną rozpatrzone przez władze Uczelni do dnia 21.02.1997r.

W przypadku skierowania przez zainteresowanego na drogę sądową sprawy zwrotu kwot pobranych w związku z reaktywacją z ewentualnymi odsetkami, władze Uczelni oraz Zarząd KUSS uznają rozstrzygnięcie dokonane przez niezawisły sąd.

Odrębne stanowisko Zarządu KUSS:

Zarząd KUSS apeluje do władz Uczelni o zbadanie zaistniałych przypadków pobierania opłat.

Postulat nr 4:

wyjaśnienie sprawy przymusowych ubezpieczeń studentów.

Po zapoznaniu się z informacjami dotyczącymi ubezpieczeń studentów, Zarząd KUSS postuluje zwrot pobranych w r. ak. 1996/97 składek oraz uchylene obowiązkowego charakteru ubezpieczenia. Władze Uczelni zgodziły się z w.w. propozycjami i ustalają, że zwrot pobranych składek będzie realizowany w nieprzekraczalnym terminie do 28 marca 1997r. Jednocześnie władze oświadczają, że nie wyciągnęły dotychczas żadnych konsekwencji w stosunku do studentów, którzy składek tych nie wnieśli.

Postulat 8:

**uchylenie uchwały Kolegium Dziekanów Wydziału Elektroniki
pozbawiającej uprawnień do pomocy materialnej studentów studiów
dziennych powyżej 26. roku życia**

Po zapoznaniu się z stanowiskiem władz Uczelni w sprawie postulatu nr 8 Zarząd KUSS przyjął do wiadomości, iż sprawa będąca przedmiotem tego postulatu została rozstrzygnięta przed podjęciem uchwały o akcji protestacyjnej, a jej traktowanie jako przyczyny sporu zbiorowego uznaje za nieporozumienie.

(podpisali)

*P.Bukowski
J.Zdanowski*

NA WYDZIAŁACH

cd ze str.14

go w Jemenie"; promotor: prof. R.Łubniewski.

- Wyznaczono termin publicznej obrony pracy doktorskiej mgr inż. Janiny Partyki-Pojętej na 14.01.97.

- Powrócono do tematu aktualnych prac dyplomowych. Skorygowano listę osób prowadzących prace. RW jednogłośnie zatwierdziła tematy prac.

- Członkowie RW otrzymali terminarże obron prac dyplomowych. Niezłożenie pracy dyplomowej do 25 września 1997 powoduje skreślenie z listy studentów. Zdarzył się już przypadek, że student z powodu takiego skreślenia wystąpił na drogę sądową. Wykazy recenzentów zaproponowanych przez promotorów winny być złożone dziekanowi do 25 maja, który ma prawo zmienić recenzenta.

- Poparto wniosek o zatrudnienie studenta Krzysztofa Juszczyzna w Inst. Sterowania i Techniki Systemów na stanowisku studenta stażysty.

- Wszczęto postępowania konkursowego na stanowisko asystenta w Zakładzie Ergonomii i Socjologii Zarządzania w zakresie socjologii organizacji i zarządzania personelem. W skład komisji konkursowej weszli dr T.Stalewski (przew.), prof. J.Grobelny i dr M.Brol.

- Dziekan przedstawił proponowane przez RGSzW ogólne kryteria systemu jakości kształcenia w szkołach wyższych. RGSzW pracuje nad nim od 3 lat. Planuje powołanie komisji, które w oparciu o w/w kryteria będą opracowywały dla każdego kierunku ankiety pozwalające następnie na nadanie jednostce akredytacji B, A lub A plus. Nie powstała ankieta odpowiednia dla Wydziału, ale można zapoznać się z ankietą dla elektrotechniki. Należy też pod tym kątem rozpatrzyć sprawę praktyk.

- Dr J.Kroik poinformował o spotkaniu z dziekanem Wydz. Mechanicznego prof. J.Kochem w sprawie kształcenia o profilu mechanicznym na kierunku Zarządzanie i Marketing. Obecnie program jest zatwierdzony tylko na 1 rok, więc należy podjąć ustalenia co do następnego. Możliwe są różne warianty:

- profil zostanie dostosowany do wymogów minimum programowego RG, co znacznie obciąży pracowników I-23 i I-22,

- studenci zostaną skierowani na zajęcia prowadzone dla całego kierunku, zaś specjalizacja rozpocznie się po VI semestrze; w miarę możliwości będą tam dodawane przedmioty mechaniczne,

- przekształcić zajęcia w studia inżynierskie, gdzie nie obowiązują żadne minima.

Równocześnie Wydz. Mechaniczny pracuje nad powołaniem u siebie nowego kierunku (robocza nazwa: inżynieria przemysłowa), który powstanie najdalej po 2 latach. Problem ten jest też dyskutowany na Wydz. Chemii i Elektrycznym. Komisja Programowa musi opracować własną propozycję.

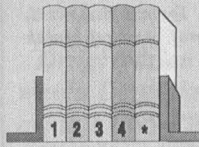
KSIĄŻKI, które polecamy ...

Robin Williams

Jak składać tekst

PC nie jest maszyną do pisania

Wyd. Helion, Gliwice 1994, cena 6 zł

Jeszcze tak niedawno ważnym urządzeniem w biurze i w domu była maszyna do pisania, a czasem również i powielacz. W ostatnich latach przyszło do nas z Zachodu zjawisko, które i tam jest nowe, a które zmieniło życie – desk top publishing (DTP). Nigdy przedtem druk na profesjonalnym poziomie nie był tak łatwo dostępny, a co jeszcze ważniejsze, tani. Wszyscy zaczęli korzystać z technik (DTP). Jednak nie wszyscy mają jednakowe osiągnięcia.

Czy zastanawiali się Państwo kiedyś, co odróżnia wydruk profesjonalny, ładny, o wyszukanej formie, od amatorskiego? Kluczem do tej zagadki są techniki i zasady rządzące profesjonalnym składem. Niniejsza książka nie tylko podaje zasady, ale także wyjaśnia ukryty w nich sens.

Pierwsza wersja książki, zatytułowana „The Mac is not a typewriter”, została sprzedana w ponad 75000 egzemplarzy. Miała entuzjastyczne recenzje, a Publish Marketing Association przyznała jej prestiżową nagrodę: Benjamin Franklin Award. Niniejsza wersja napisana przede wszystkim z myślą o użytkownikach komputerów zgodnych z IBM PC, wprowadzi ich liczne grono w świat profesjonalnego pięknie skomponowanego druku.

„Kup i przeczytaj tę książkę. Stosuj się do rad w niej zawartych. Niewiele książek zrobiło na mnie takie wrażenie.” – napisał Jerry Whiting w Aldus Magazine.

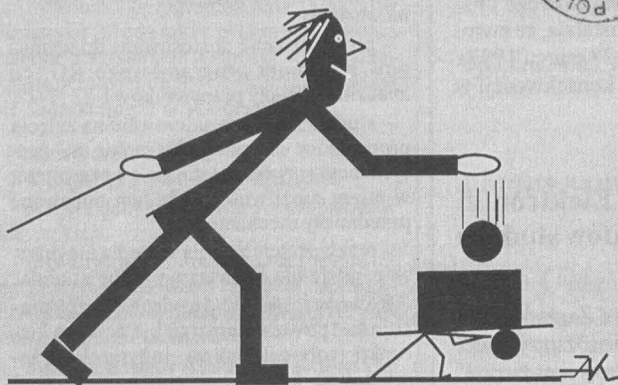
Polska wersja książki została uzupełniona przez polskiego wydawcę fragmentami poświęconymi polskiemu literom i rozdziałem „Polskie znaki diakrytyczne”.

Książka zawiera dedykację:

„Pamięci Wiliama Strunka Juniora, którego dzieła i filozofia nauczyły mnie precyzyjnego definiowania pojęć.”

Jeśli przystępny i logiczny wywód zawarty w tej książce jest zasługą w/w Wiliama Strunka Juniora, to zachowamy Go we wdzięcznej pamięci.

Doktorant – to brzmi dumnie!

— Trochę bym odpoczął panie profesorze...

— Po doktoracie panie Damianie. Gdy będzie pan już pracował na politechnice...

Biblioteki dla uczelni wrocławskich

Już nawet paryska „Kultura” doniosła (grudzień 1996), że Uniwersytet Wrocławski rozpoczął starania o budowę biblioteki uniwersyteckiej. Co prawda, BU dysponuje – w przeciwieństwie do Biblioteki PWr – trzema dużymi budynkami w centrum Wrocławia, magazynem składowym i lokalami mieszczącymi 38 bibliotek zakładowych, ale JM Rektor R. Duda wystąpił do MEN z formalnym wnioskiem o wprowadzenie do planów inwestycyjnych nowego gmachu. Budynek ma być zlokalizowany na pl. Grunwaldzkim, będzie miał blisko 36 tys. m.² powierzchni. Ministerstwo wyraziło zgodę, pod warunkiem, że znaczna część środków będzie pochodziła ze środków pozabudżetowych. UW wręcznie zdobyć na ten cel pieniądze od sponsorów. Pierwsze kroki w tym kierunku podjął prof. Henryk Ratajczak, były rektor UW, a obecnie dyrektor Stacji Naukowej PAN w Paryżu. Uzyskał on od redakcji „Kultury” sumę 5 tys. FF, spodziewa się też zorganizować wystawę prezentującą zbiory francuskie w BUWr, a służącą uzyskaniu dalszych funduszy.

Natomiast JM Rektor Akademii Rolniczej we Wrocławiu prof. Tadeusz Szulc złożył wniosek do Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej w sprawie sfinansowania przebudowy magazynów dla Biblioteki Głównej AR.

(Przegląd Uniwersytecki 1/97, Głos Uczelni nr 49)

...mamy bank

cd ze str.4

ROR i kredytów na zakup papierów wartościowych). Bank oferuje też zakładanie pracownikom kont osobistych (ROR), które na tle innych ofert są bardzo korzystnie oprocentowane. Przelewane na konta ROR pensje, premie, honoraria etc. pracowników będą natychmiast przynosiły korzystne odsetki.

Pracownik może podjąć w każdej chwili swoje pieniądze z konta dzięki bankomatowi BPH mieszczącemu się na terenie uczelni lub (przez 24 godziny na dobę) przy pomocy specjalnej karty „Sezam” wydawanej przez BPH posiadaczom rachunków ROR. Bankomaty są dostępne w wielu punktach miasta i całej Polski.

A dla studentów?

Uzyskano kredyt edukacyjny na sfinansowanie wszystkich kosztów związanych z nauką, mieszkaniem w czasie studiów, zakupem pomocy naukowych itp. udzielany na 7 lat. Oprocentowany jest na poziomie 0,9 stawki kredytu lombardowego (+ minimalna marża) i nie może przekraczać 12-miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Autorzy doniesienia wyrażają nadzieję, że w przyszłości uda się uzyskać jeszcze korzystniejsze warunki współpracy.

Jak się Państwu to podoba???

(mk)

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 320 22 89
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR

Nakład 1500 egz.

Pismo wsparte dotacją KBN

R O Z M A I T O Ś C I

POŻYCZKI DLA WYBRANYCH

Od roku akademickiego 1998/99 powstałby, na mocy ustawy, państwowy fundusz pożyczkowy z którego mogłyby korzystać osoby studiujące w trybie dziennym w uczelniach państwowych. Przy czym początkowo system ten byłby wprowadzony pilotażowo w jednym lub w dwóch ośrodkach akademickich – prawdopodobnie w Poznaniu i Warszawie.

Projekt musi być jeszcze zatwierdzony, przez rząd. Wiceminister edukacji Kazimierz Przybysz zapewniał, że jeszcze w tym kwartale projekt trafi pod obrady Komitetu Społeczno-Politycznego RM.

Prace nad systemem pożyczek trwają już ponad dwa lata, gdyż, jak wyjaśnił Przybysz, dotąd nie było zgody resortu finansów, aby fundusz był zasilany z budżetu Państwa.

Posłowie Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego przyjęli wczoraj informację MEN na ten temat, przy ostrym sprzeciwie posłów Unii Wolności. Obecni na posiedzeniu komisji przedstawiciele Parlamentu Studentów RP bronili MEN, zaznaczając, że jest to jedyna konkretna propozycja, która mogłaby polepszyć w krótkim czasie sytuację studentów. Jednak studenci nadal uważają, że system pożyczek powinien być dostępny dla wszystkich studentów, także zaocznych i wieczorowych oraz z uczelni niepaństwowych.

A.P.

(Rzeczpospolita 7.02.97r.)

PREZYDENCKI PATRONAT

Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski objął honorowy patronat nad obchodami 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego. Głównie rocznicowe uroczystości przypadną na rok 2002. Uniwersytet zamierza do tego czasu unowocześnić się, silniej związać z potrzebami miasta, regionu i kraju oraz przypominieć swoją rolę w polskiej i europejskiej kulturze.

(acha, WW 6.02.97 r.)

POSIEDZENIE PROREKTORÓW

Styczniowe posiedzenie Kolegium Prorektorów ds. Studenckich i Nauczania uczelni wrocławskich odbyło się 14 stycznia 1997 w murach Papieskiego Fakultetu Teologicznego. W pierwszej części miało ono odświętny charakter, gdyż połączono je z opłatkiem i składaniem noworocznych życzeń. Tę część posiedzenia zaszczycili swoją obecnością rektorzy Wyższego Seminarium Duchownego i Papieskiego Fakultetu Teologicznego. Na spotkanie zaproszono dwóch byłych prorektorów: prof. Andrzeja Steciwkę z Akademii Medycznej i prof. Zdzisława Kremensa z Politechniki.

W części roboczej dyskutowano problemy

oceny jakości nauczania w szkołach wyższych ze szczególnym uwzględnieniem ankietyzacji zajęć dydaktycznych przez studentów. Najbardziej zaawansowaną w tej dziedzinie uczelnią okazała się Akademia Rolnicza, której Senat podjął formalną uchwałę.

Kolejne posiedzenie odbędzie się 18 lutego w murach Akademii Medycznej. Zostaną na nie zaproszeni przedstawiciele Kuratorium Oświaty i Wychowania oraz dyrektorzy wybranych liceów, a przedmiotem obrad będą problemy programu „Nowej Matury” i szeroko rozumianej współpracy i współdziałania szkół średnich i wyższych.

*(mr)*SPOTKANIA GRUPY INICJATYWNEJ
UTWORZENIA PARKU TECHNOLOGICZNEGO WE WROCŁAWIU

Na zaproszenie dyrektora Wydziału Inicjatyw Gospodarczych Urzędu Miejskiego Marka Winkowskiego w dniu 19 grudnia br. zebrała się grupa inicjatywna utworzenia Parku Technologicznego we Wrocławiu. Obecni byli przedstawiciele Politechniki Wrocławskiej (m.in. dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Jan Koch), Szkoły Francuskiej (dr Wojciech Myślecki, dr Jan Betta), prezes Dolnośląskiej Izby Gospodarczej Zbigniew Sebastian, wicedyrektor spółki Dolmel sp. z o.o. Tadeusz Krupiński i prorektor Akademii Rolniczej we Wrocławiu prof. Tadeusz Trziszka. Uzgodniono, iż do grupy inicjatywnej zaproszeni zostaną również przedstawiciele Uniwersytetu Wrocławskiego, Akademii Ekonomicznej, Banku Zachodniego i wojewoda wrocławski. Na spotkaniu padły już pierwsze, wstępne deklaracje. Uzgodniono, iż sformułowany zostanie list intencyjny w sprawie przystąpienia do Spółki Akcyjnej „Technopolia Wrocław” SA.

W kolejnym spotkaniu (23 stycznia) grupy inicjatywnej pracującej nad koncepcją Parku Technologicznego we Wrocławiu wzięli udział oprócz dotychczasowych uczestników: prorektor ds. ogólnych Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Władysław Dynak, rektor Akademii Ekonomicznej prof. Andrzej Baborski, przedstawiciel Banku Zachodniego i dyrektor gabinetu wojewody wrocławskiego. Nie zatwierdzono treści projektu listu intencyjnego w sprawie przystąpienia do Spółki Akcyjnej „Technopolia Wrocław”, sprzeciwił się temu bowiem przedstawiciel Dolmelu. Prezes Dolmelu stwierdził, że należałoby najpierw zbadać sensowność tego przedsięwzięcia. Dolmel gotów jest sfinansować koszty wykonania i opracowania badań oraz wnieść je jako aport do utworzonej spółki. Uczestnicy spotkania przystali na propozycję Dolmelu, by powołana grupa inicjatywna zebrała się ponownie 5 lutego br. w celu podpisania woli stworzenia we Wrocła-

wiu parku technologicznego. Pojawiły się trzy podmioty gotowe podjąć się przeprowadzenia badań: Szkoła Francuska, Centrum Transferu «Technologii Politechniki Wrocławskiej i Akademia Ekonomiczna we Wrocławiu.

(mwj)

NOWA USŁUGA

Od początku roku 1997 działa telefoniczna poradnia językowa. Porad udzielają językoznawcy z Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego z prof. Janem Miodkiem na czele. Korzystać można od poniedziałku do piątku w godz. 13-15 pod numerem telefonu 402-430.

(Przegląd Uniwersytecki 1/97)

PWR W CK

Profesorowie Daniel J. Bem (I-28), Bogdan Burczyk (I-27), Marian Cegielski (I-8), Henryk Hawrylak (I-16), Stefan Jasięko (I-3), Jan Kmita (I-14), Benedykt Licznarski (I-25), Czesław Nosal (I-23), Czesław Ryll-Nardzewski (I-18) i Tomasz Winnicki (I-15) otrzymali nominacje do Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Większość z nich reprezentuje Sekcję Nauk Technicznych. Natomiast profesorowie B. Burczyk, S. Jasięko i C. Ryll-Nardzewski są w Sekcji Matematyki, Fizyki, Chemii i Nauk o Ziemi, zaś prof. C. Nosal – w Sekcji Nauk Humanistycznych i Społecznych.

WARSZAWSKI PARK TECHNOLOGICZNY

W gmachu Politechniki Warszawskiej odbyła się konferencja poświęcona wolnej strefie ekonomicznej Warszawa-Okęcie. Znaczną część jej terenu będzie zajmował Warszawski Park Technologiczny.

(Biuletyn Informacyjny PW 1/97)

PRZEPRASZAMY...

... prof. Aleksandra Werona za pomyłkę w Jego imieniu, tym bardziej, że tekst dotyczył przyznanej Mu nagrody im. H. Steinhausa („Pryzmat” nr 85).

Redakcja

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że
9 stycznia 1997

zmarła

dr Halina Sikorska

lekarka stomatolog, od lipca 1990 r. dyrektorka Zespołu Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych we Wrocławiu. Inspirowała wiele szlachetnych inicjatyw, w tym i pomoc medyczną, jaką ZOZ świadczył Sybirakom, emerytom i rencistom uczelni wrocławskich.

Z S E N A T U

V POSIEDZENIE SENATU

(23.01.1997)

Senat uczcił pamięć zmarłych: **prof. Kazimierza Kinsnera**, **doc. Mikołaja Marczuka** i zmarłej w przededniu zakończenia pracy zawodowej dyrektorki ZOZ dla Szkół Wyższych pani **dr H.Sikorskiej**.

Zatwierdzono wnioski o mianowanie na stanowiska profesorów nzw. PWr: **dr hab.inż. arch. Hanny Kozaczewskiej-Golasz** i **dr inż. arch. Stefana Millera** (Wydz. Architektury), **dr hab.inż. Lecha Sitnika** (Wydz. Mechaniczny), **dr hab. Kariny Weron**, **dr hab.inż. Ryszarda Magiery** i **dr hab. inż. Andrzeja Radosza** (WPPT).

Zatwierdzono też wnioski o ponowne mianowanie na stanowiska profesorów nzw. **dr hab. inż. Hanny Suchnickiej** (Wydz. BLiW) i **dr hab.inż. Moniki Hardygóry** (Wydz. Górniczy).

Senat omawiał zagadnienia polityki rekrutacyjnej na PWr w roku 1997/98 i inne bieżące sprawy dydaktyki. **Prorektor ds. Dydaktyki prof. L.Jacac** przedstawił listę problemów do dyskusji: rekrutację, ocenę jakości nauczania, wprowadzenie obowiązkowych ćwiczeń z matematyki i zwiększenie limitu zajęć z języków obcych o 60 godz. oraz zmiany w finansowaniu dydaktyki. Jako istotny problem podkreślił potrzebę wnikliwej analizy jakości nauczania, która jest obecnie przedmiotem troski MEN i RGSzW. W przyszłości jakość kształcenia będzie kontrolowana. Określi się standardy kształcenia. Przy ocenie uczelni będzie uwzględniany sposób rekrutacji (egzamin wstępny, eliminacja na I roku), poziom kształcenia z przedmiotów podstawowych i z języków. Rozważa się – w związku z tymi innowacjami – chwilową zmianę finansowania dydaktyki: w roku uruchomienia zajęć byłyby one finansowane centralnie. Oddzielny problem dotyczy premiowania znaczących osiągnięć dydaktycznych (np. autorstwo skryptów, wprowadzanie nowych specjalności, nowych wykładów itp.) Ze względu na zmieniające się uwarunkowania w rekrutacji trzeba dążyć do reklamowania Uczelni w środkach masowego przekazu.

Dziekan J.Koch postawił pytanie, czy zajęcia z języka i wf powinny należeć do kanonu nauczania na studiach. Stwierdził też, że decyzje o premiowaniu osiągnięć dydaktycznych powinny być w gestii dziekanów. Podkreślił rolę marketingu w staraniach o studentów (uczestnictwo w targach edukacyjnych, przygotowywanie folderów etc.) Poparł ideę wprowadzenia ćwiczeń z matematyki.

Dziekan J.Zwoździak zauważył potrzebę podnoszenia jakości zajęć dydaktycznych i rozwoju public relations, w tym i zaangażowania do tych zadań „Pryzmatu”.

Dziekan R.Nowicki powiedział, że zwiększenie ilości zajęć językowych (przy określonym limicie zajęć studenckich w tygodniu) będzie wymagało ograniczenia ilości innych zajęć. Być może należałoby określić poziom wymagań z języka i umożliwić studentom korzystanie z zajęć, ale poza „siatką”. Realizacja ćwiczeń z matematyki może rozbić się o brak sal.

Dr J.Górniak zapytał, czy studenci rzeczywiście chcą wprowadzenia ćwiczeń z matema-

tyki.

Dr. M.Michalewska (ZNP) wyraziła pogląd, że można poprawić kontakty ze szkołami średnimi (w tym z klasami trzecimi), udoskonalić informatory (podać w nich informację o perspektywach zatrudnienia) i prowadzić szeroką akcję otwartych drzwi. Stwierdziła, że brak jest informacji z RG o poziomie kształcenia na PWr, poparła wprowadzenie zajęć z matematyki i usprawnienie zapisów na języki. Proponowała wykorzystywanie ankiet i hospitacji do podnoszenia poziomu dydaktyki.

Prorektor ds. Ogólnych dr L.Jankowski przypomniał, że kierunki studiów muszą być zgodne z centralnymi uregulowaniami. Program zajęć na kierunkach inżynierskich (inż., mgr inż.) jest też określony przez RGSzW: musi tam być min. 50% zajęć technicznych. Niezbędne jest też wypracowanie wewnętrznych systemów oceny jakości. Masowe zjawisko powstawania uczelni niepaństwowych przyczyni się do powstania komisji akredytacyjnych. FEANI nie określa kryteriów znajomości języków obcych, gdyż język jest elementem wykształcenia ogólnego. Co do zachęcania uczniów do studiów na PWr – nie ma sensu podawanie chwilowych danych o możliwościach zatrudnienia, ale warto podkreślać, że nasz absolwent jest „odporny” na bezrobocie.

Prof. Z.Bač zdecydowanie podkreślił potrzebę ćwiczeń z matematyki, które powinny przyczynić się do lepszej skuteczności nauczania na I roku. Jęz. obcy to sprawa studenta. Trzeba mu stworzyć możliwości, ale nie zmieniać siatki dydaktycznej.

Prof. J.Misiewicz podkreślił wartość dobrego przygotowania z nauk podstawowych i centralnego finansowania minimum dydaktycznego z matematyki i fizyki oraz wf. Proponował, by premiować poszukiwane publikacje dydaktyczne.

Mgr M.Górecki (SJO) stwierdził, że nawet dodatkowe 60 godz. zajęć z języka obcego, które postulują sami studenci, nie jest wystarczającym zakresem kształcenia, choć poziom znajomości języków jest różny. Ok. 8% słuchaczy zdaje egzamin bez potrzeby uczestniczenia w zajęciach.

Prof. J.Zwoździak przypomniał o potrzebie finansowania zajęć specjalistycznych, zawodowych.

JM Rektor A.Mulak podkreślił potrzebę przygotowywania się do wprowadzenia systemu kontroli jakości. Poza tym, wobec rosnącej liczby studentów zaocznych (średnia krajowa to 100% studentów dziennych), PWr traci na ograniczonej rekrutacji. Zakłada się, że nabór wzrośnie o 6%. Uczelnie, które nie nadążą za tym przyrostem, tracą na dotacji. Problemy lokalowe można zredukować przez elastyczniejsze gospodarowanie istniejącymi zasobami, a nawet wynajmując pomieszczenia.

Przeprowadzono też dyskusję na temat zmian w Ustawie o szkolnictwie wyższym. Była to odpowiedź na postulat Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych i Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Autonomicznych. Ustawa zaczyna się starzeć. Widać to po problemie odpłatności za studia.

W RGSzW powstał specjalny zespół pod kier. **prof. A.Pelczara** (UJ) zbierający materiały do propozycji zmian. Palącą sprawą są problemy rodzące się na styku działań uczelni państwowych i niepaństwowych. Te ostatnie często ściągają kadre oferując lepsze zarobki. Ponadto istnieje problem odróżniania się uczelni autonomicznych. Część kadry naukowej, zwłaszcza uniwersyteckiej, chce by uczelnie autonomiczne, których jest 22, utworzyły reprezentację, w której byłyby członkami rzeczywistymi, zaś inne uczelnie występowałyby tam tylko na prawach członków stowarzyszonych. Konf. Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, do której należy PWr popiera raczej strukturę egalitarną. Ustawa musi się też określić organizację kontroli jakości kształcenia. Problem odpłatności za studia jest związany z tekstem konstytucji RP. Na PWr koszt kształcenia wynosi ok. 4 tys. zł/rok. Do rozwiązania pozostają też problemy organizacji współpracy z PAN i in. jednostkami naukowymi, status doktorantów i różne prawa pracownicze nauczycieli akademickich, w tym także urlopowe.

Prof. J.Koch proponował, by wyróżnić uczelnie autonomiczne, wprowadzić odpłatność przy powtarzaniu zajęć i traktować doktorantów jako pracowników. W odniesieniu do PAN zauważył, że tylko tamtejsi pracownicy są dydaktykami, którzy nie kształcą studentów.

Prof. J.Sworakowski zalecał, by uczelnia narzuciła wymogi formalne wobec wydziałów, co umożliwiłoby prawidłowe rozliczanie finansowe. Obecna ustawa stworzyła problemy przez zatamowanie struktury uczelni.

Prof. J.Zdanowski powiedział, że w przeciwieństwie do tradycyjnych instytucji, uczelnie niepaństwowe wykazują dużą elastyczność w tworzeniu nowych kierunków, które są często konglomeratami dotychczasowych dziedzin kształcenia. Ustawowa struktura wydziałowa jest na to zbyt sztywna.

Prof. H.Hawrylak przypomniał problemy kadrowe. Za kilka lat nie będzie komu pracować na uczelniach. Należy zadeklarować przynależność do grupy uczelni autonomicznych i wrócić do dawnego systemu przyznawania tytułu. Przypisanie doktorantów do kategorii studentów ma zalety finansowe: nie wymaga płacenia składki na ZUS, doktoranci są obecnie jedyną grupą na uczelni, która nie uczestniczy w wyborach i nie ma reprezentacji w senacie.

JM Rektor zaproponował, by dyskusję podjąć na radach wydziałów.

Przedstawił też pozytywny przykład AGH, gdzie mimo formalnej niezależności wydziałów działa sprawny nadzór finansowy. Suma budżetów wydziałów stanowi budżet uczelni, zaś rektor pełni funkcję nadzorczo-interwencyjną.

Senat zaaprobował wniosek o przyznanie 4 stypendiów dla studentów z Czaczenii (44:2:8).

Prorektor ds. Nauki prof. J.Zdanowski wystąpił z wnioskiem o przedłużenie na 1997 rok uchwały Senatu o możliwości zwiększenia ze środków na działalność badawczą rocznego wynagrodzenia zasadniczego. System ten jest stosowany od 2 lat. Korzysta z tego co piąty pracownik. Praktyka wygląda różnie w poszczególnych instytucjach. Rekord to 167 osób w instytucjach korzystających ze zwiększonych wynagrodzeń, ale są też jednostki, w których

Z S E N A T U

skorzystały pojedyncze osoby albo i nikt. Rekordowa zmiana zarobków z tego tytułu wyniosła 2.440 zł/rok. Średnio kwota ta wynosi 400 do 779 zł (zależnie od jednostki). Niektóre instytucje wolą zainwestować w sprzęt.

Prof. M. Hardygóra poinformowała, że Komisja Senacka ds. Finansowania Badań Naukowych analizowała wyniki 95 i 96 r. i popiera wnioski. Podkreśliła, że decyzję o zwiększeniu limitu podejmuje kierownik jednostki.

Dr M. Michalewska (ZNP) zaleciła, by przyznawać podwyżkę osobom w wieku przedemerytalnym. Sprzeciwili się temu dziekani **J. Koch** i **R. Grząślewicz**, tym bardziej, że obecnie nie ma to wpływu na wielkość przyznawanej emerytury.

Senat przedłużył uchwałę (49:0:3).

Wyrażono zgodę (43:2:5) na współpracę z uniwersytetem kształcenia zaocznego (FernUniversität) w Hagen (RFN). Ta duża uczelnia (56 tys. studentów!) ma grant Niemieckiego Federalnego Min. Nauki i Szkolnictwa, którego celem jest m.in. unowocześnianie akademickiego i naukowego systemu w Centralnej i Wschodniej Europie. Chodzi o transfer wiedzy i doświadczeń dotyczących nauczania zaocznego, wymiany osiągnięć i wiedzy naukowej oraz oferty programu zaocznego nauczania jęz. niemieckiego. Udziałem PWR w tej współpracy będzie dostarczenie dwóch pokoi. **Prof. J. Koch** podkreślił potrzebę podnoszenia poziomu naszych studiów zaocznych, a **prof. J. Sworakowski** przypomniał prace prowadzone pod kier. **doc. I. Wilka** (WPPT) nad ideą otwartego uniwersytetu.

Prorektor ds. Nauki prof. J. Zdanowski odpowiedział na interpelację **mgr J. Biezuńskiego** i **mgr M. Góreckiego** dotyczące kosztów uzyskania. Stwierdził, że uchwała Senatu dotyczy wszystkich nauczycieli akademickich i obejmuje tylko wynagrodzenie za wykłady i prace badawcze chronione prawem autorskim. Problem, czy pracownicy dydaktyczni ze SWFiS lub SJO mogą prowadzić wykłady, jest kwestią programów dydaktycznych. Poszczególne uczelnie różnie interpretują przepisy. Część przyznaje uprawnienia pracownikom naukowo-technicznym (np. Politechnika Krakowska, Politechnika Koszalińska), UJ wlicza wszystko, ale będzie (chyba) stosował system szczegółowych rozliczeń.

Prof. J. Sworakowski złożył interpelację w sprawie kategorii osób, którym uwzględnia się zwiększone koszty uzyskania. Jak został poinformowany, refundacja nadpłaconych podatków nie jest możliwa w wypadku osób nie będących nauczycielami akademickimi. W związku z tym odmówiono uwzględnienia przypadków osoby, która robiła doktorat; w trakcie pracy miała liczne i cenne (także zagraniczne) publikacje. Zastosowano tu kryterium czysto formalne, nie uwzględniające ducha ustawy.

Prof. J. Zdanowski zapowiedział, że na następnym posiedzeniu Senatu omawiany będzie problem poszerzenia kategorii osób pracujących twórczo.

Prof. J. Świątek zwrócił się do reprezentantów studentów o zinterpretowanie fragmentu tekstu p. Jacka Bąbki.

JM Rektor omówił 2 stanowiska uchwalone przez Konferencję Rektorów Polskich Uczel-

ni Technicznych (Kraków, AGH, 18 stycznia 97). Zamieściliśmy je w „P” nr 85.

Senat PWR poparł (51:0:0) stanowisko KRPUT w sprawie odpłatności za studia.

Prorektor ds. Nauki prof. J. Zdanowski poruszył problem trudności z promocją Uczelni. Żaden wydział nie zareagował na propozycję uczestnictwa w wystawie high technology w Osace, o której zawiadomiono jednostki uczelniane. Wiele uczelni polskich skorzystało z tej możliwości, np. AGH (zgłosiła aż 3 tematy), Politechniki: Krakowska, Łódzka, Warszawska, WAT i inne.

Prof. J. Koch powiedział, że instytucje powinny oceniać jakość prowadzonych zajęć. Powinno to być ważnym elementem oceny pracownika.

JM Rektor poinformował o skierowanym do niego piśmie w sprawie akcji protestacyjnej. Stwierdził, że całość działań, których najlepszą prezentacją jest „Studentka” świadczy, że kilku działaczy studenckich zatraciło miarę i popadło w kolizję z dobrym obyczajem akademickim.

Na pytanie **dr. J. Górniaka** o nagrodę, którą jakoby przyznano Jackowi Bąbce, **Prorektor ds. Dydaktyki prof. L. Jacek** poinformował, że nagroda ta została wstrzymana ze względu na toczące się wobec zainteresowanego postępowanie dyscyplinarne.

Mgr J. Borowiec i **dr W. Jabłoński** wyrazili krytyczne uwagi o negatywnych skutkach permanentnych kontroli gniejących Uczelnię na skutek skarg pisanych przez J. Bąbkę.

Następne posiedzenie Senatu będzie 20 lutego o godz. 14.

Odkąd w gospodarce polskiej mamy do czynienia z wieloma, nieraz konkurencyjnymi z sobą bankami, a także z faktyczną autonomią uczelni, rodzi się możliwość wykorzystywania tych zjawisk w zarządzaniu finansami. Pertraktacje mogą przynieść liczne korzyści, co prezentujemy na przykładzie Akademii Górniczo-Hutniczej.

Informację oparto na artykule zamieszczonym w Biuletynie Informacyjnym Pracowników AGH nr 37 z 29 stycznia 1997 r.

Bank bliżej uczelni

AGH podpisała ostatnio porozumienie Bankiem Przemysłowo-Handlowym S.A. Jest ono bardzo korzystne nie tylko dla uczelni ale także dla jej pracowników i studentów.

Podpisanie umowy zostało poprzedzone przez długie negocjacje, mimo że uczelnia już wcześniej korzystała z usług BPH. Ponieważ jednak AGH, jako duża i stabilna firma, jest dla banków atrakcyjnym partnerem, postanowiono szukać nowego partnera lub nowej formuły współpracy. Niektóre mniejsze banki przedstawiały bardzo atrakcyjne oferty kooperacji, jednakże brano też pod uwagę bezpieczeństwo wkładów. W sumie po długich, wielomiesięcznych pertraktacjach uzyskano interesujące wyniki.

Przed wszystkim BPH przyznał Akademii klauzulę najwyższego uprzywilejowania, dzięki czemu wiele czynności związanych z obsługą bankową AGH będzie przebiegać sprawniej i na znacznie korzystniejszych zasadach. Np. uzyskano bardzo korzystne oprocentowanie środków AGH gromadzonych na rachunku bieżącym. (Szcze-

góły są niestety tajemnicą bankową.) Bank udostępnił też uczelni możliwość bezpośredniego dostępu do rynku pieniężnego, tzn. nadwyżki finansowe będą mogły być za pośrednictwem dealerów BPH lokowane w niedostępne w wolnej sprzedaży, a nadzwyczaj rentowne instrumenty finansowe, np. bony skarbowe i inne krótkoterminowe papiery wartościowe, a także wysoko oprocentowane obligacje Skarbu Państwa. Kwestor AGH może np. bardzo korzystnie umieszczać pieniądze uczelni na lokatach „overnight” lub weekendowo-świątecznych, co daje nowe, nigdy dotąd nie wykorzystywane możliwości. Ponadto BPH zobowiązał się, że jego specjaliści będą służyli AGH pomocą i radą przy wyborze najkorzystniejszych lokat w obrębie papierów o zerowym poziomie ryzyka.

BPH uzgodnił też z uczelnią korzystne warunki oprocentowania kredytów krótkoterminowych. Udostępnił usługę home banking, czyli bezpośredni bieżący wgląd w stan konta uczelni przy pomocy połączenia komputerowego.

Coś dla pracowników

BPH zadeklarował, że będzie traktował pracowników AGH jako tzw. klientów niskiego ryzyka, co pozwoli im korzystać z kredytów i pożyczek na specjalnych warunkach (bez przedstawiania zaświadczeń, obniżona o 50% prowizja bankowa przy udzielaniu pożyczek, kredytów na zakupy ratalne, kredytów inwestycyjnych, kredytów w

Nie mamy pieniędzy, ale...

MAMY BANK

Kasa Zapomogowo-Pożyczkowa na rozdrożu

Jak rozkładać raty?

Po wprowadzeniu zmiany zasad udzielania i spłacania pożyczek przez Pracowniczą Kasę Zapomogowo-Pożyczkową PWr, część jej członków uznała je za niekorzystne. Ich zdaniem wielu członków Kasy nie jest w stanie spłacać wysokich rat. Osoby te zwróciły się do Zarządu z pismem wnioskującym wydłużenie okresu spłaty pożyczek przez zwiększenie ilości rat.

Zwróciliśmy się o wyjaśnienie problemu do prezesa Zarządu PKZP PWr pana dr Bronisława Majchrzaka. Poinformował on, że **decyzja o wprowadzeniu nowego regulaminu została w związku z podnoszonymi zastrzeżeniami zawieszona**. Problem zmian był przedmiotem dwóch kolejnych spotkań (20 i 30 stycznia 1997) z delegatami jednostek Uczelni i innymi członkami PKZP, którzy kierowali pisma w tej sprawie. Zarząd przedstawił argumenty świadczące o potrzebie zmian: PKZP nie ma dostatecznej ilości pieniędzy, by nadal udzielać tak licznych pożyczek i na tak korzystnych warunkach. Konieczne jest ograniczenie sumy wypłat, co można zrealizować na kilka sposobów:

- zmniejszyć wysokość pożyczek,
- wydłużyć czas karencji,
- skrócić okres spłat.

Zarząd uważał za najlepsze wprowadzenie tego ostatniego ostatniego rozwiązania, gdyż wielu członków zabiegało o przyspieszenie terminów kolejnych pożyczek. Okazało się jednak, że wielkość rat przekraczała możliwości płatnicze części członków. Zatem rozważa się zastosowanie innych mechanizmów ograniczających wydatki, a będących połączeniem obu pozostałych sposobów. Proponuje się, by wybór ilości rat spłaty wpływał na czas karencji. W ten sposób osoby o niskich dochodach mogłyby brać pożyczki rozłożone na więcej rat, ale też ich czas karencji byłby dłuższy. Ostateczne decyzje zapadną na konferencji delegatów, która odbędzie się po zbilansowaniu 1996 roku, tj. na przełomie marca i kwietnia. Do tego czasu obowiązuje dawny system.

(mk)

KRYZYS W PKZP

Nowe zasady są sprzeczne z celem powołania KZP

Protestują członkowie PKZP

Wrocław, 28.01.1997

Zarząd
Pracowniczej Kasy
Zapomogowo-Pożyczkowej
przy Politechnice Wrocławskiej

Ogłoszone, nowe zasady udzielania i spłacania pożyczek z Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej przy PWr z dn. 20.12.1996 są sprzeczne z celem powołania KZP i nie biorą pod uwagę zdolności płatniczych członków Kasy, przez co w drastyczny sposób ograniczają możliwość korzystania z kasy przez znaczną grupę jej członków o niższych dochodach.

Zapisanym w postanowieniach Statutu Kasy (§4) celem jest pomoc materialna w duchu koleżeństwa i solidarnej odpowiedzialności, czyli w pierwszej kolejności pomoc słabszym materialnie. Ponadto z §42 wynika wprost, że regulamin udzielania spłaty musi brać pod uwagę „zdolność płatniczą wnioskodawcy”. Nowe zasady nie

respektują w/w postanowień Statutu i budzą nasz sprzeciw.

Domagamy się zmiany zasad udzielania i spłaty pożyczek w ten sposób, aby wysokość miesięcznych rat umożliwiała wzięcie pożyczki nawet przez najmniej zarabiających i nie przekraczała 10% wynagrodzenia miesięcznego wnioskodawcy.

Niespełnienie tych żądań postawi pod znakiem zapytania możliwość realizacji celu Kasy przez obecny zarząd i zmusi nas do podjęcia wszelkich starań do zmiany tej sytuacji, co potwierdzamy własnoręcznym podpisem.

Lista podpisów w załączeniu.

(60 podpisów)

Członkowie PKZP przy PWr, w I-28

Do wiadomości sprawujących nadzór nad PKZP:

1. Rektor Politechniki Wrocławskiej,
2. Komisja Rewizyjna PKZP,
3. KZ NSZZ „Solidarność” przy PWr,
4. ZNP

Przeprowadziliśmy w tej sprawie rozmowy

Informuje NSZZ „Solidarność” PWr

Ostatnie posunięcia Zarządu Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej w sprawie zasad udzielania pożyczek wywołały wiele protestów. In-

formujemy, że w tej sprawie wysłaliśmy w dniu 21.01.br. pismo (załączone poniżej) i z inicjatywy Komisji Rewizyjnej PKZP przeprowadziliśmy w tej sprawie rozmowy. Rozmowy te oceniamy pozytywnie i spodziewamy się w najbliższym czasie propo-

ycji nowych, korzystniejszych rozwiązań.

Wrocław, dnia 21.01.1997 r.

Komisja Rewizyjna
Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej
przy Politechnice Wrocławskiej

W związku z informacją z dnia 20.12.1996 r. w sprawie nowych zasad udzielania pożyczek zwracamy się z prośbą o rozpatrzenie przez Zarząd PKZP zmiany zasady spłacania pożyczek tak, aby pracownicy o niskich zarobkach, ale z dużym wkładem (długim stażem członkowskim) mieli szansę wystąpić o „dużą” pożyczkę. Takie pożyczki są brane zwykle na remont mieszkania.

Dlatego też proponujemy, aby liczba rat wynikała z wysokości miesięcznej raty ustalonej jako określony procent (np. nie przekraczający 20%) wynagrodzenia zasadniczego osoby starającej się o pożyczkę. Uważamy, że taka możliwość istnieje i nie pociągnie ona za sobą istotnych, niekorzystnych skutków.

Ponadto prosimy o wyjaśnienie:

1. Jakie przesłanki spowodowały, że osoba starająca się o pożyczkę przy skróconym okresie wyczekiwania musi składać podanie, mimo że PKZP dysponuje pieniędzmi.

2. Kto w roku 1996 uzyskał zapomogę bezzwrotną (jakie były uzasadnienia przyznawania tych zapomóg) oraz czy zapomogi te były akceptowane przez komisję w pełnym składzie (lub prawie pełnym).

3. Czy osoba pełniąca wysoką funkcję w Związku Zawodowym (który ma stosować kontrolę nad PKZP) może pełnić funkcję Przewodniczącego PKZP.

Przewodniczący KZ NSZZ „S”
Witold Jabłoński

Nagrody FNP

Fundacja przyznaje corocznie polskim uczonym indywidualne nagrody za najwybitniejsze osiągnięcia naukowe i odkrycia. Przedmiotem nagrody mogą być osiągnięcia z czterech lat poprzedzających datę zgłoszenia do konkursu.

Kandydatów do Nagrody FNP mają prawo zgłaszać: laureaci nagród FNP, zaproszeni przez Radę Fundacji przedstawiciele nauki, pochodzący z wyboru członkowie Komitetu Badań Naukowych, towarzystwa naukowe o zasięgu krajowym, komitety naukowe PAN oraz we własnym imieniu – grupy dziesięciu samodzielnych pracowników naukowych reprezentujących dziedzinę kandydata.

Nominowane kandydatury, które nie uzyskają nagrody w danym roku, są rozpatrywane w konkursie przez następne dwa lata.

Termin składania wniosków upływa 31 maja.

Poniżej przedstawiamy niektóre oferty stypendialne, dyscypliny nominowane i programy wieloletnie.

Stypendia FNP

Honorowe Stypendium Naukowe im. Alexandra von Humboldta

Jest to odpowiednik Humboldt-Forschungspreis przyznawanej uczonym zagranicznym, w tym także polskim. Stypendium to ma na celu uhonorowanie osiągnięć naukowych laureatów oraz stymulowanie długookresowej współpracy pomiędzy polskimi i niemiecki-

mi badaczami. Wymagana jest rekomendacja przełożonego kandydata (rektora, dyrektora jednostki) oraz list z ośrodka proponowanego do odbycia stażu, wyrażający gotowość przyjęcia stypendysty. Wnioski oceniane są z punktu widzenia dotychczasowego naukowego dorobku kandydata, uprawianej dyscypliny, realizowanej tematyki badawczej i rangi zagranicznego ośrodka wybranego przez kandydata.

Terminy składania wniosków upływają 30 kwietnia oraz 31 października.

Stypendia dla naukowców z krajów Europy Środkowo-Wschodniej

Przyznawane są wspólnie z Fundacją Popierania Nauki – Kasą im. Józefa Mianowskiego. Stanowią program stypendialny dla naukowców z zagranicy, głównie z krajów Europy Środkowej i Wschodniej, zainteresowanych prowadzeniem badań z zakresu nauk przyrodniczych i ścisłych w polskich placówkach naukowych.

Stypendium przyznawane jest na okres 1 – 12 miesięcy, w trybie konkursu. Szczegółowe informacje na temat stypendium i warunków składania wniosków można uzyskać w Fundacji: Kasa im. Mianowskiego, 00-330 Warszawa, Nowy Świat 72. Pałac Staszica, pok. 109, tel. 26 7174.

Wnioski należy składać do 30 października.

Dyscypliny nominowane

Celem programów jest dokonanie jakościowej zmiany w możliwościach warsztatowych najlepszych zespołów naukowych pracujących w wybranych dziedzinach, a tym samym otwarcie im nowych

P r o g r a m FUNDACJI NA RZECZ NAUKI POLSKIEJ na 1997 rok

mi badaczami. Pisaliśmy o nim szerzej w nr 85 „Pryzmatu”.

Termin składania wniosków upływa 30 września.

Stypendia Krajowe dla Młodych Naukowców

Fundacja przyznaje corocznie ok. 100 jednorocznych stypendiów młodym naukowcom w wieku do 30 lat, posiadającym dorobek naukowy (nie inżynierski), udokumentowany publikacjami w uznanych periodykach o zasięgu ogólnokrajowym lub międzynarodowym.

Wnioskodawcami mogą być przełożeni krajowych jednostek, których kandydaci są pracownikami lub doktorantami (rektorzy, dyrektorzy placówek PAN i resortowych). Stypendium może zostać cofnięte na wniosek instytucji zatrudniającej stypendystę.

Termin składania wniosków upływa 31 października.

Stypendia Zagraniczne dla Młodych Doktorów

Umożliwiają wyjazdy na staże (6–12-miesięczne) w czołowych ośrodkach naukowych świata. O stypendium ubiegać się mogą naukowcy, którzy nie przekroczyli 35 roku życia, posiadają stopień doktora i zatrudnieni są w szkole wyższej, placówce naukowej PAN

perspektyw badawczych. Zespoły powinny wyróżniać się aktywnym, znaczącym i oryginalnym wkładem w nominowaną dyscyplinę, posiadają liczący się potencjał kadrowy oraz mają osiągnięcia w wychowaniu młodej kadry.

Przy wyborze dyscyplin brane są pod uwagę takie rozwojowe obszary badań, którymi w kraju zajmuje się co najmniej kilka grup naukowych o międzynarodowej renomie i które przyczyniają się do rozwiązywania ważnych dla praktyki problemów podstawowych – rokując rychłe praktyczne zastosowania.

W roku 1997 tymi dyscyplinami będą: fotochemia szybkich reakcji (program FASTKIN – termin składania wniosków minął 31 stycznia) oraz metody rekultywacji gleby (program REGLE).

Program REGLE (metody rekultywacji gleby)

Celem programu jest wsparcie aparaturowe badań prowadzących do powstania skutecznych metod przywracających użytkową wartość gleby zniszczonej w wyniku przemysłowej działalności człowieka oraz użytkowania jej do celów wojskowych. Chodzi o precyzyjną ich diagnostykę i poszukiwanie właściwych metod rekultywacji. Badania powinny doprowadzić do opracowania różnorodnych fizykochemicznych i biologicznych technologii rekultywacyjnych.

Termin składania wniosków upływa 31 marca.

Programy wieloletnie

Program MONOGRAFIE

Program służy publikacji monografii z zakresu nauk humanistycznych i społecznych. Wydawane są, wylaniane w drodze stałego konkursu nowe prace autorów polskich. Nadsyłane prace opiniuje i rekomenduje Zarządowi Rada Wydawnicza Fundacji. **Prace należy nadsyłać w 2 egzemplarzach pod adresem Fundacji. Nie ma ograniczenia terminu składania prac.**

Program WYDAWNICTWA

Program ma podtrzymywać ciągłość wydawania wieloletnich dzieł seryjnych, naukowo dokumentujących dziedzictwo historyczne i cywilizacyjne Polski. Decyzje o subsydiowaniu poszczególnych tytułów podejmuje Rada Fundacji na podstawie propozycji Rady Wydawniczej. **Konkurs ten ma charakter zamknięty** (za zaproszeniami).

Program INCOME

Długofalowym celem jest inspirowanie środowisk naukowo-technicznych do wprowadzania polskiej myśli technicznej do gospodarki, a instytucji finansowych – do podejmowania ryzyka inwestowania w sektor zaawansowanych technologii. Realizacja programu opiera się na wspieraniu i nadzorowaniu sieci akredytowanych przy FNP Centrów Transferu Technologii (CTT). Centra te zajmują się akwizycją, selekcją i przygotowaniem biznesowej dokumentacji innowacyjnych przedsięwzięć technologicznych, które są następnie przedstawiane do współfinansowania na zasadach rynkowych przez Fundację i Polski Bank Rozwoju SA. Przygotowanie programu zostało sfinansowane ze środków PHARE. Akredytowane przez Fundację Centra TT wylaniane są drogą konkursu na okres jednego roku, z możliwością jej przedłużenia.

Akredytowane CTT, działające w ramach sieci, otrzymują m.in.: świadectwo akredytacji przez FNP, pomoc finansową, sprzęt komputerowy i oprogramowanie i analizy opłacalności badanych przedsięwzięć, ewentualnie bezpłatną pomoc ekspercką, prawo wyłączności na składanie do Fundacji wniosków inwestycyjnych dotyczących przedsięwzięć typu *high tech*, określonych w regulaminie finansowania, prawo do uzyskiwania wynagrodzenia od FNP za złożony i przyjęty do realizacji wniosek inwestycyjny lub prawo do udziału w zyskach osiągniętych w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia.

Finansowanie projektów nie obejmuje badań podstawowych. Realizowane jest przez FNP i Polski Bank Rozwoju SA za pomocą pożyczek bezpośrednich, subsydiowania partycypacyjnego, wystawiania dokumentów poręczeniowskich w celu uzyskiwania kredytów bankowych (poręczenia).

Maksymalna kwota finansowania projektów stanowi w walucie polskiej równowartość 200 tys. ECU (w szczególnych przypadkach 400 tys. ECU) i nie może przekroczyć 50 procent wartości kosztorysowej przedsięwzięcia.

Wnioski inwestycyjne na dofinansowanie technologicznych przedsięwzięć innowacyjnych mogą być składane do Fundacji jedynie poprzez akredytowane CTT, których lista ogłaszana jest w styczniu każdego roku.

Konkurs na akredytację Centrów Transferu Technologii przez FNP jest ogłaszany w listopadzie każdego roku.

Program LIBRARIUS

Jego celem jest poprawa bazy technicznej bibliotek naukowych poprzez „doposażenie” techniczne bibliotek oraz wsparcie finansowe końcowych etapów inwestycji budowlanych lub adaptacyjnych. Program nie obejmuje uzupełniania zbiorów, prenumeraty czasopism, czy też komputeryzacji bibliotek. **Wnioski można składać przez cały rok. Będą one rozpatrywane co najmniej dwa razy w ciągu roku.**

Program SCI-TECH 2 (PHARE)

W przyjętym przez Radę Ministrów „Wieloletnim programie inkubacyjnym PHARE na lata 1995–1999” przeznaczono 35 milionów ECU na program SCI-TECH 2, stanowiący kontynuację realizowanego przez Fundację w latach 1993–1996 programu SCI-TECH. Środki te rozłożono na cztery kolejne programy roczne: w 1996 – 5 milionów ECU, a w latach 1997–1999 – po 10 milionów ECU rocznie.

Program SCI-TECH 2 będzie składał się z trzech podprogramów:

– Rozwój polityki naukowo-technicznej i infrastruktury informacyjnej (w tym rozwój systemu informacji naukowej),

– Infrastruktura technologiczna (w tym rozwój systemu informacji i szkoleń w celu umożliwienia polskiemu zespołowi pełnego udziału w programach naukowo-badawczych UE oraz współfinansowanie tego udziału),

– Współdziałanie sfery badań podstawowych i stosowanych, szkolnictwa wyższego i przedsiębiorstw (centres of excellence, intensyfikacja współpracy instytutów PAN ze szkołami wyższymi w zakresie edukacji, tworzenie programów wymiany personelu pomiędzy sektorem nauk podstawowych, uczelni, JBR i przedsiębiorstw).

Ze środków PHARE finansowane będą: pomoc ekspercka, szkolenia, zakup sprzętu, specjalne programy subwencji lub stypendiów (Funds) oraz zarządzanie programem.

Przewiduje się, że realizację zadań rozpocznie się w roku 1997, koncentrując się na tych, które zostały dobrze przygotowane w ramach programu SCI-TECH 1.

Program CRIT 2

Program CRIT 2 (Cooperative Research in Information Technology) ma na celu rozwój badań w dziedzinie technologii informatycznych, telemetrycznych i komunikacyjnych, a szczególnie rozwoju współpracy z przemysłem. Projekt ten finansowany jest ze środków INCO i ESPRIT – dwóch różnych programów Czwartego Programu Ramowego Komisji Europejskiej. Do połowy 1997 roku będzie trwała I faza programu (ogłoszenie konkursu na propozycje projektów badawczych, przygotowanie kryteriów i procedur selekcji projektów do realizacji i finansowania). Faza II zostanie uruchomiona po zaaprobowaniu przez Komisję Europejską wyników fazy I i przyznaniu środków na finansowanie wyselekcjonowanych projektów – zgodnych z kierunkami wskazanymi jako priorytetowe w programie ESPRIT.

Program SUBIN

Poza istniejącymi programami Fundacja subwencjonuje inicjatywy czy inwestycje o szczególnym znaczeniu dla nauki w Polsce i jej prestiżu. Ma charakter głównie interwencyjny. Subwencje udzielane w ramach programu SUBIN nie mogą dotyczyć obszarów objętych pozostałymi elementami realizowanego w danym roku programu Fundacji. **Wnioski można składać w dowolnym terminie.**

Pełna informacja o programach oraz o sposobie przygotowywania i składania wniosków dostępna jest w Biurze Fundacji:

02-548 Warszawa, ul. Grażyny 11
tel/fax: 45 40 54, 45 40 55, 45 11 82
e-mail: funnapol@warman.com.pl

Informacje o działalności Fundacji znajdują się też w Internecie pod adresem:

<http://sunsite.icm.edu.pl/science/fnp>

Biuro Programu PHARE SCI-TECH mieści się pod adresem:

00-921 Warszawa, ul Wspólna 1/3
tel/fax: 621 96 73, 628 33 35, 625 41 51

Konfrontacje

„Uczyć się, uczyć, jeszcze raz uczyć...”

(Lenin)

„Lenić się, lenić, jeszcze raz lenić...”

(uczeń)

Gdzie są rajdy z tamtych lat...

W nogach mam już drogi szmat,
Ślady zatarł deszcz i wiatr;
Nie wiem już, gdzie się zaczęła droga ta.
Tysiąc mil, ten tysiąc mil
Dla kilku dni, dla kilku chwil,
Warto było przejść aż cały tysiąc mil.
Podarte buty, plecak, pas
Przewędrowały ze mną wraz
Niejedno błoto, grząski śnieg, ulewny deszcz.
Słońca blask i wody plusk,
Trawy zapach, szelest brzoź,
A wieczorem ognia żar bijący w twarz.
Minę góry, morza też,
Horyzontu ujrzę kres,
Zachód słońca będę miał u swoich stóp.

W październiku 1996 roku pojawiły się na Uczelni ogłoszenia adresowane do studentów różnych wydziałów reklamujące pieszy rajd górski. Ta od dawna zapomniana forma rekreacji studenckiej powróciła dzięki inicjatywie prodziekana ds. Studenckich Wydz. Elektrycznego dr inż. Zbigniewa Kłosa. Jako samozwańczy kierownik rajdu zgromadził on wokół siebie grupę młodszych i starszych miłośników gór, którzy podjęli się pełnienia niezbędnych funkcji organizacyjnych. Trud prowadzenia zapisów na rajd spadł na panią Jadwigę Brudzińską z dziekanatu Wydz. Elektrycznego.

Rangę rajdu podnosił określenie „pod patronatem JM Rektora Politechniki Wrocławskiej”, co może ma związek z faktem, że Jego Magnificencja lubi spędzać czas pod namiotem.

Planowano, że w pierwszym rajdzie weźmie udział około 50 osób. Tymczasem...choć ogłoszenia o rajdzie wisiały krótko, zgłosiło się aż 132 studentów z 10 wydziałów (przede wszystkim z Wydziału Elektrycznego) chętnych do pochodzenia po Karkonoszach. Przez dwa i pół dnia, od 25 do 27 października wędrowano, śpiewano, pieczono kielbaski na ognisku. Pogoda była wspaniała. Uczestnicy byli ogromnie zadowoleni z odkrytego na nowo sposobu spędzania wolnego czasu. Dla niektórych dodatkowym urokiem była możliwość zawarcia bliższych kontaktów między wydziałami „męskimi” i „kobietami”.

Ci, którzy uczestniczyli w pierwszym rajdzie, a także zachęteni przez nich koledzy, są bardzo zainteresowani następnymi wyjazdami. Dlatego dr Zbigniew Kłos wystąpił do Działu nauczania z pismem zawierającym propozycję organizowania co roku, wiosną i jesienią, ogólnouczelnianych pieszych rajdów. Ocenia on, że każdy taki wyjazd zgromadzi około 150 osób. Ponieważ kolejne rajdy powinny w coraz większym stopniu być organizowane przez samych studentów, przewiduje się organizowanie przygotowawczych plenerów szkoleniowych dla przyszłych animatorów turystyki pieszej. Być może zainspirują oni swoich kolegów do organizowania imprez wydziałowych, instytutowych czy środowiskowych.

JM Rektor gorąco poparł inicjatywę wprowadzenia stałych rajdów międzywydziałowych, widzi nawet możliwość uzyskania dofinansowania rajdów ze środków MEN. Zatem przygotowania do wiosennego rajdu już się rozpoczęły. Drugi Międzywydziałowy Rajd Wiosenny ma się odbyć w czasie „długiego weekendu” od 1 do 4 maja 1997 w Górach Białskich i Masywie Śnieżnika. Dr Kłos planuje dwa wieczory przy ognisku połączone z pieczeniem kielbasek, propagowaniem piosenki turystycznej i rajdowej oraz konkursami. W październiku spodziewać się można wyprawy w Góry Stołowe.

Aby wszyscy mogli śpiewać piosenki z tradycyjnego studenckiego repertuaru, planuje się wydanie taniego śpiewnika.

Jak bawili się studenci na jesiennym rajdzie, pokazują zdjęcia, które udostępnił nam pan prodz. Zbigniew Kłos. Widać, że trochę zmęczyły go przygotowania.

Działalność wydawnicza na naszej Uczelni

Trzy lata Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej

Działalność wydawnicza na naszej Uczelni w ciągu ostatnich trzech lat przeszła ogromne przeobrażenia, począwszy od organizacyjnych – wydawnictwo zostało połączone z drukarnią i powstała Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, a skończywszy na ilościowo-jakościowych. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom zlecających i odbiorców, zmieniliśmy szatę graficzną książek. Niecie-

Prorektor Ludomir Jankowski nie tai podziwu dla osiągnięć naszej Oficyny i jej bogatej oferty przedstawionej na ostatnich Targach Książki.

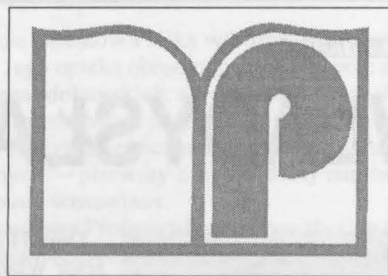

fot. Krzysztof Mazur

kawe kartonowe okładki zastąpiły barwne, drukowane na podstawie projektów przygotowywanych na najnowszym sprzęcie komputerowym. Składy maszynowe zostały wyparte przez komputerowe, a druk na kserografach ręcznych zastąpiono wysokiej jakości drukiem offsetowym. Zmiany te można najlepiej zauważyć, porównując szatę graficzną i edytorską książek sprzed jeszcze 4–5 lat z ostatnimi publikacjami. Mimo że Oficyna nie dysponuje najlepszym i najnowocześniejszym sprzętem, to jednak stara się, w miarę możliwości, wprowadzać zmiany, jakie następują na rynku wydawniczo-poligraficznym. Książki z kolorowymi ilustracjami i wydrukowane na dobrym, a czasami nawet na bardzo dobrym papierze, nie należą już do rzadkości, a najlepszym dowodem na to, że nasze publikacje nie ustępują innym, było zdobycie dwóch nagród na konkursach książki naukowej.

Oficyna co roku wydaje 1500–1600 arkuszy wydawniczych, tj. ok. 120 publikacji. średni nakład wydrukowanych egzemplarzy wynosi 550. Liczby te stawiają nasze wydawnictwo na jednym z czołowych miejsc wśród wydawnictw uczelnianych – ustępujemy tylko wydawnictwom w większych uniwersytetach. W 1996 r. dochody ze sprzedaży książek wyniosły ponad 3 mld starych złotych (zważywszy na to, że średnia cena publikacji wynosi 10 zł, sprzedaliśmy ok. 30 000 pozycji). Cytując dalej liczby – wartość dotacji do książek wyniosła ok. 9 mld starych złotych, co daje łącznie sumę 12 mld starych złotych dochodu. Mam nadzieję, że te liczby chociaż trochę przybliżają obraz działalności wydawniczej Oficyny.

Aby osiągnąć duże dochody ze sprzedaży, rozwinięto marketing i reklamę. Współpracujemy obecnie z kilkudziesięcioma księgarniami naukowymi we wszystkich większych ośrodkach akademickich w kraju oraz hurtowniami książki naukowej obsługującymi poszczególne regiony Polski. Naszymi stałymi odbiorcami są również biblioteki i instytuty naukowe politechnik, szkół inżynierskich i uniwersytetów. Każdy indywidualny odbiorca może u nas zamówić interesującą go publikację i otrzymać ją w przesyłce pocztowej. Na sprawne rozpowszechnianie i odpowiednią reklamę ma również

niewątpliwie wpływ uczestnictwo Oficyny w targach książki. Wraz z upadkiem Składnicy Księgarskiej, mimo nieustannych starań instytucji związanych z książką, system informacji o wydawanych publikacjach w Polsce jest ciągle niezadowolający. Targi książki są jedynym miejscem, gdzie wydawca ma bezpośredni kontakt z odbiorcą i może zaprezentować pełną swoją ofertę. Należy wydrukować więc odpowiednią ilość katalogów, ofert, zapowiedzi wydawniczych i pojechać na przykład na Międzynarodowe Targi Książki, Targi Książki Akademickiej, uczestniczyć w Spotkaniach Wydawców Dobrej Książki. Oficyna podjęła się jeszcze jednego zadania – organizacji Wrocławskich Targów Książki Naukowej. Celem tej imprezy było zaprezentowanie bogatej oferty wydawców w innym niż warszawski ośrodek akademicki. Okazało się, że impreza wyszła na wprost oczekiwaniom wydawców i odbiorców, cieszyła się ogromnym zainteresowaniem i rozrasta się (co z trudem znoszą mury naszej Uczelni). W trzeciej edycji tych Targów w marcu 1997 r. będziemy gościć aż 43 wydawców z całej Polski (w tym 29 akademickich). WTKN okazały się nie tylko doskonałą promocją książki naukowej we wrocławskim środowisku akademickim, ale również promocją Oficyny oraz naszej Uczelni.

W jakim kierunku powinny iść dalej zmiany w naszej działalności? Trudno w tej chwili odpowiedzieć na to pytanie – decyzja bowiem w dużym stopniu zależy od nakładów przeznaczonych na publikacje, które dotychczas są bardzo skromne. Należy na pewno stawiać na wydawanie wysokonakładowych podręczników – mam nadzieję, że autorów nam nie zabraknie i nie będą oni „uciekać” do większych wydawców, np. PWNu czy WNT. Należy umacniać pozycję Oficyny jako wydawnictwa naukowo-technicznego. Podręczniki i monografie o wysokim poziomie merytorycznym i edytorskim zawsze znajdą swojego nabywcę, mimo tak ogromnej konkurencji na rynku wydawniczym. Możemy się również wyspecjalizować (i myślę, że pierwsze kroki w tym kierunku już poczyniliśmy) w publikacjach dotyczących Wrocławia i naszego regionu.

Zapraszam wszystkich do współpracy!

